

สาขาวิชาบีโภคศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุขทัยธรรมราช

เอกสารโสตทักษณ์ชุดวิชา

การสอนเสริมครั้งที่ 1
หน่วยที่ 1 - 7

15206

ภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร

Language and Skill for Communication

ฉบับปรับปรุง

ส่วนลิขสิทธิ์

เอกสารโดยทัศน์ชุดวิชา ภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร การสอนเสริมครั้งที่ 1

จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนเสริม

จัดทำต้นฉบับ : คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา

บรรณาธิการ/ออกแบบ : หน่วยผลิตสื่อสอนเสริม ศูนย์โดยสารทัศนศึกษา
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

จัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ครั้งที่ 2 กุมภาพันธ์ 2563 ปรับปรุง

แผนการสอนเสริม

ครั้งที่ 1

การสอนเสริมชุดวิชา 15206 ภาษาและทักษะเพื่อการลีอสาร

การสอนเสริมครั้งที่ 1 หน่วยที่ 1-7

รายชื่อหน่วยที่สอนเสริม

- หน่วยที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเพื่อการลีอสาร
- หน่วยที่ 2 จิตวิทยากับการลีอสาร
- หน่วยที่ 3 อวัจนภาษาในการลีอสาร
- หน่วยที่ 4 ภาษาเพื่อการลีอสารในชีวิตประจำวัน
- หน่วยที่ 5 การฟังและการพูด
- หน่วยที่ 6 การอ่านและการเขียน
- หน่วยที่ 7 ภาษาสารคดีและภาษาบันเทิงคดี

วัตถุประสงค์

หลังจากนักศึกษาเข้ารับการสอนเสริมแล้ว นักศึกษาสามารถอธิบายสาระสำคัญประเด็นต่อไปนี้ได้

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเพื่อการลีอสาร
2. จิตวิทยากับการลีอสาร
3. อวัจนภาษาในการลีอสาร
4. ภาษาเพื่อการลีอสารในชีวิตประจำวัน
5. การฟังและการพูด
6. การอ่านและการเขียน
7. ภาษาสารคดีและภาษาบันเทิงคดี

กิจกรรมการสอนเสริม

1. ประเมินผลก่อนการสอนเสริม
2. สรุปสาระสังเขปของประเด็นที่ 1-7
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เข้ารับการสอนเสริมซักถามปัญหา
4. ประเมินผลหลังการสอนเสริม

แบบประเมินผลตนเองก่อนเข้ารับการสอนเสริม

ครั้งที่ 1

ชุดวิชา 15206 ภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร

คำสั่ง ขอให้นักศึกษาอ่านคำถามแล้วเขียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อคำตอบที่ถูกที่สุด

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารและการลือความหมายของผู้สื่อสาร ได้แก่ข้อใด

- ก. เพศ อายุ
- ข. ทักษะในการสื่อสาร ทัศนคติ
- ค. ระบบทางสังคม/วัฒนธรรม
- ง. ระดับความรู้
- จ. ถูกทุกข้อ

2. ข้อใดเป็นการเพิ่มความชัดเจนให้สารเพื่อให้การใช้ภาษาในการสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ

- ก. การเลือกประเด็นสารที่จะนำเสนอ
- ข. การแบ่งเนื้อหาสาร
- ค. การจัดลำดับประเด็นสารตามลำดับของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา
- ง. การจัดลำดับประเด็นสารตามหลักจิตวิทยา
- จ. ถูกทุกข้อ

3. ข้อใดคือเป้าหมายของจิตวิทยา

- ก. การบรรยายพฤติกรรมของมนุษย์
- ข. การทำนายพฤติกรรมของมนุษย์
- ค. การอธิบายสาเหตุพฤติกรรมของมนุษย์
- ง. การจัดการพฤติกรรมของมนุษย์
- จ. ทุกข้อที่กล่าวมา

4. โฆษณาที่นำเสนอแนวคิดว่าสินค้าจะช่วยให้เข้าสังคมได้ง่าย ได้รับการยอมรับจากเพื่อน น่าจะได้ผลกับคนที่มีแรงจูงใจขั้นใดตามทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์

- ก. ความต้องการทางสรีรวิทยา
- ข. ความปลอดภัย
- ค. ความรักและมิตรภาพ
- ง. ความเคารพยกย่องจากผู้อื่น
- จ. การบรรลุศักยภาพสูงสุดของตน

5. อวัจนาภาษาครอบคลุมประเภทต่างๆ ยกเว้นข้อใด

- ก. ภาษาไทย
- ข. ภาษาสายน้ำ
- ค. ภาษาท้องถิ่น
- ง. ภาษาทางการ
- จ. ภาษาอังกฤษ

6. ภาษาท้องถิ่นมีความสำคัญหลักอย่าง ยกเว้นเรื่องใด

- ก. ทำให้ความหมายของคำพูดเด่นชัด
- ข. ทำให้ความหมายของคำพูดเปลี่ยนแปลง
- ค. ทำให้ลืมสารกันได้อย่างไม่ผิดพลาดเลย
- ง. ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง
- จ. ทำให้ทดแทนคำพูดบางคำได้

7. ข้อใดเป็นบทบาทหน้าที่ของภาษาในลังคม

- ก. เป็นตัวแทนพฤติกรรมและกิจกรรมของมนุษย์
- ข. ชูใจผู้อื่นให้เปลี่ยนความคิดและทัศนคติ
- ค. แสดงความรู้สึกในขณะมีปฏิสัมพันธ์กัน
- ง. ค้นหาคำตอบที่ต้องการ
- จ. ถูกทุกข้อ

8. หน่วยเลี้ยงที่สำคัญที่สุดในภาษาไทยคือข้อใด

- ก. เลี้ยงสระ
- ข. เลี้ยงพยัญชนะ
- ค. เลี้ยงวรรณยุกต์
- ง. ข้อ ก และ ข ถูก
- จ. ข้อ ก ข้อ ข และ ข้อ ค ถูก

9. ข้อใดคือความสำคัญของการฟังและการพูด

- ก. เกิดการรวมกลุ่ม
- ข. เกิดการสร้างเครือข่าย
- ค. การติดต่อขั้นพื้นฐานเพื่อการดำเนินชีวิต
- ง. เกิดการคล้อยตาม
- จ. ผิดทุกข้อ

10. ข้อใดคือประเภทของการพูดทั่วไป

- ก. การสนทนา และการพูดล่วงบุคคล
- ข. การสนทนา และการพูดในที่สาธารณะ
- ค. การพูดในที่สาธารณะ และการพูดเรื่องเฉพาะ
- ง. การพูดในที่สาธารณะ และการประกาศ
- จ. การพูดในที่สาธารณะ และการพูดในที่ล่วงบุคคล

11. ข้อใดคือวัตถุประสงค์ของการอ่าน

- ก. เพื่อทำความรู้จักกับผู้เขียน
- ข. เพื่อติดตามสถานการณ์หรือข่าวสารทั่ว ๆ ไป
- ค. เพื่อนำไปเล่าต่อ
- ง. เพื่อช่วยซื้อหนังสือ
- จ. เพื่อให้เข้าสังคมกับผู้อื่นได้

12. ข้อใดคือความสำคัญของการเขียน

- ก. เข้าสังคมกับผู้อื่นได้
- ข. เพื่อให้มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น
- ค. เป็นเครื่องมือบันทึกและถ่ายทอดวัฒนธรรม
- ง. เป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้คนรู้จักเรา
- จ. ผิดทุกข้อ

13. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของสารคดี

- ก. เพื่อเสนอข้อเท็จจริง
- ข. เพื่อให้ความรู้
- ค. เพื่อเสนอความคิดเห็น
- ง. เพื่อให้ความเพลิดเพลิน
- จ. ถูกทุกข้อ

14. ข้อใดเป็นประเภทของสารคดี

- ก. เรื่องความบุคคล
- ข. สารคดี จดหมายเหตุ
- ค. คำบรรยายหรือปาฐกถา
- ง. ข้อ ก และ ข้อ ช ถูก
- จ. ข้อ ก ข้อ ข และ ข้อ ค ถูก

หน่วยที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเพื่อการลือสาร

ตอนที่ 1.1 ความสัมพันธ์ของภาษา การลือสาร และการสื่อความหมาย

- เรื่องที่ 1.1.1 หน้าที่และความสำคัญของภาษา
- เรื่องที่ 1.1.2 คำนิยามและแบบจำลองการลือสาร
- เรื่องที่ 1.1.3 การลือความหมาย

ตอนที่ 1.2 องค์ประกอบของภาษาและการใช้ภาษา

- เรื่องที่ 1.2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลในกระบวนการลือสาร
- เรื่องที่ 1.2.2 การจำแนกประเภทของสาร
- เรื่องที่ 1.2.3 การใช้ภาษาในการสร้างสาร
- เรื่องที่ 1.2.4 การใช้ภาษาในลีดต่างๆ

ตอนที่ 1.3 ทักษะการลือสารในชีวิตประจำวัน

- เรื่องที่ 1.3.1 ทักษะการฟัง
- เรื่องที่ 1.3.2 ทักษะการพูด
- เรื่องที่ 1.3.3 ทักษะการอ่าน
- เรื่องที่ 1.3.4 ทักษะการเขียน

โสตทัศน์ # 1.1.1

ตอนที่ 1.1 ความสัมพันธ์ของภาษา การลือสาร และการสื่อความหมาย

เรื่องที่ 1.1.1 หน้าที่และความสำคัญของภาษา

ภาษาคือการวางแผนไว้ในการลือสารของกลุ่มหรือสังคมนั้นๆ โดยมีความเข้าใจร่วมกันว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้หมายถึงอะไร เพื่อใช้ลือสารความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกระหว่างกัน

มีลักษณะสำคัญ 16 ประการคือ ภาษาเป็นเสียงที่มีความหมาย, มีระบบกฎเกณฑ์, อธิบายเหตุผลไม่ได้, มีลักษณะเป็นสังคม, เป็นความสร้างสรรค์, เป็นวัฒนธรรม, มีระดับการใช้, เป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกัน, เกิดจากการเรียนรู้, เป็นเครื่องมือสื่อสาร, แต่ละภาษามีความแตกต่างกัน, ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว, ทุกภาษามีค่าแห่งความเป็นภาษาเท่าเทียมกัน, ภาษาเป็นวิทยาศาสตร์, และภาษามีการเปลี่ยนแปลง

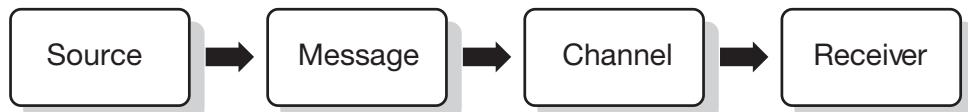
หน้าที่ของภาษา

- 1) ภาษาพาสารจากคนหนึ่งไปยังคนอื่น ๆ
- 2) ภาษาระบุเวลาให้คนในปัจจุบันเข้าถึงอดีตและอนาคต
- 3) ภาษาช่วยพัฒนาชีวิตมนุษย์ให้ต่างจากลัตต์อื่น ๆ
- 4) ภาษา ก่อให้เกิดความสมานฉันท์แม้ในคนที่มีวัฒนธรรมต่างกัน

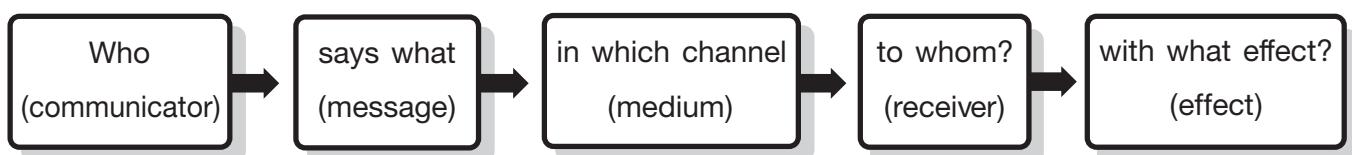
ໂສຕທັກນີ້ # 1.1.2

ເຮືອງທີ 1.1.2 ດຳນິຍາມແລະແບນຈຳລອງການສື່ສາຮ

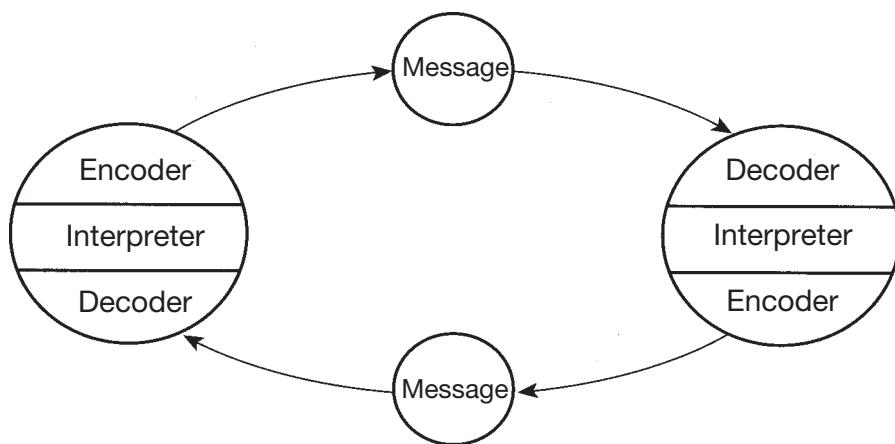
ການສື່ສາຮຄືດ ກຽບວຸນການຂອງການຕ່າຍທອດສາຮ (Message) ຈາກບຸຄຄລົ້າຢ່າຍໜຶ່ງໜຶ່ງເວີກວ່າ “ຜູ້ສັງສາຮ (Source)” ໄປຢັງບຸຄຄລົ້າຢ່າຍໜຶ່ງໜຶ່ງເວີກວ່າ “ຜູ້ຮັບສາຮ (Receiver)” ໂດຍຜ່ານລື່ອ(Channel)

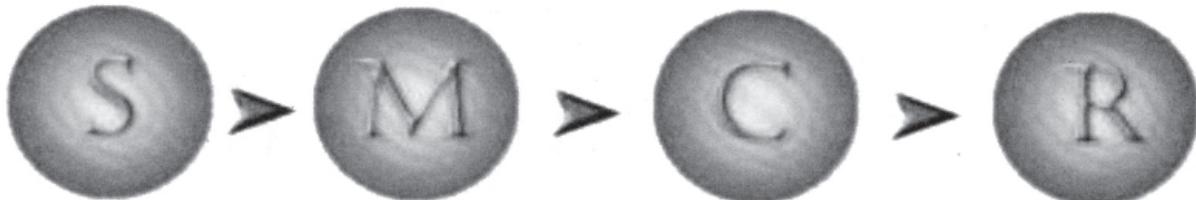
ແບນຈຳລອງການສື່ສາຮຂອງລາສເວລັບ

ແບນຈຳລອງການສື່ສາຮຂອງອອສກຸດແລະວິລເບອຣ໌ ທແຮມ໌

ແບນຈຳລອງການສື່ສາຮຂອງ ເດວິດ ເຄ. ເບອຣູລ

Source	Message	Channel	Receiver
Communication skills	Content	Seeing	Communication skills
Attitudes	Elements	Hearing	Attitudes
Knowledge	Treatment	Touching	Knowledge
Social systems	Structure	Smelling	Social systems
Culture	Code	Tasting	Culture

ໂສຕທັນ # 1.1.2 (ຕ່ອ)

ຮະດັບກາຮື່ອສາວ

- 1) ກາຮື່ອສາວພາຍໃນບຸຄຄລ (Intrapersonal Communication)
- 2) ກາຮື່ອສາວຮ່ວມບຸຄຄລ (Interpersonal Communication)
- 3) ກາຮື່ອສາວກຸ່ມ (Group Communication)
- 4) ກາຮື່ອສາວໃນທີ່ສາຫະລະ (Public Communication)

ໂສຕທັນ # 1.1.3

ເຮືອທີ 1.1.3 ກາຮື່ອຄວາມໝາຍ

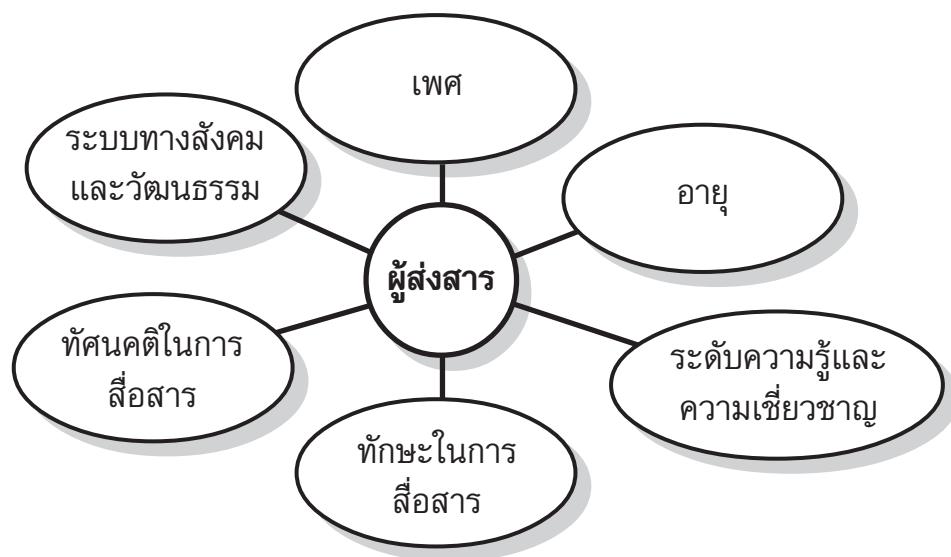
ລັກຜະນະຂອງຄວາມໝາຍໃນກາຮື່ອສາວ

- 1) ຄວາມໝາຍນັ້ນຕຽງ (Denotative meaning) ແລະ ຄວາມໝາຍນັ້ນປະຫວັດ (Connotative meaning)
- 2) ຄວາມໝາຍອູ້ໃນຄົນ (Meanings are in people)
- 3) ຄວາມໝາຍຂຶ້ນຍູ້ກັບບົບຖາ (Meanings depend on context)
- 4) ສາຮມາເປັນລໍາຮັບ (Messages are packaged)
- 5) ຮະດັບຄວາມເປັນນາມອຽນຂອງສາຮມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ (Message vary in abstraction)
- 6) ສາຮຖຸກລື້ອຕາມຂໍອກຳໜັດແລະ ກົງເກີນທີ່ (Messages are rule – governed)
- 7) ຮະດັບຄວາມຄຣອບຄຸມຂອງສາຮຕ່າງກັນ (Message vary in inclusion)
- 8) ຮະດັບຄວາມຕຽ່ງໄປຕຽ່ງນາມຂອງສາຮແຕກຕ່າງກັນ (Message vary in directness)
- 9) ຮະດັບກາຮື່ອສາວເພື່ອປົກປົງລົືທິທີ່ ອີ່ ພລປະໂຍ້ໝົ້ນແຕກຕ່າງກັນ (Message vary in assertiveness)

ตอนที่ 1.2 องค์ประกอบของภาษาและการใช้ภาษา

เรื่องที่ 1.2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลในกระบวนการสื่อสาร

1. ปัจจัยของผู้ส่งสารที่มีผลต่อการสื่อความหมาย ประกอบด้วย

2. ปัจจัยของผู้รับสารที่มีผลต่อการสื่อความหมาย

ໂສຕທັນ # 1.2.2

ເຮືອງທີ 1.2.2 ການຈຳແນກປະເກດຂອງສາຮ

1. ຈຳແນກຕາມລັກຜະນະຂອງສາຮ ໄດ້ແກ່ ຂໍອເທົ່າຈະຈິງ ຂໍອຄິດເຫັນ
2. ຈຳແນກຕາມສັນລັກຜະນີໃນການສື່ສາຮ ໄດ້ແກ່
 - ວັນກາຊາ (ກາພາຟູດ ກາພາເຂີຍ)
 - ອວັນກາຊາ (ເທັກກາຊາ ກາລກກາຊາ ອາກກາຊາ ປະກາຊາ ສັນພັກກາຊາ ກາຍກາຊາ ວັດຖຸກາຊາ)
3. ຈຳແນກຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງຜູ້ສື່ສາຮ ໄດ້ແກ່
 - ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ (Informative Message)
 - ເພື່ອໄນ້ມາວ້າກຈຸງໃຈ (Persuasive Message)
 - ເພື່ອຄວາມບັນເທິງ (Entertaining Message)

ໂສຕທັນ # 1.2.3

ເຮືອງທີ 1.2.3 ການໃຊ້ກາຊາໃນການສ້າງສາຮ

ການໃຊ້ກາຊາໃນການສື່ສາຮ ປະກອບດ້ວຍ

(1) ການເພີ່ມຄວາມຊັດເຈນໃຫ້ສາຮ

- ການເລືອກປະເດີນສາຮທີ່ຈະນຳເສນອ
- ການແບ່ງເນື້ອຫາສາຮ (ຄຳນາ ເນື້ອຫາ ສຽບ)
- ການຈັດລຳດັບປະເດີນສາຮ (ເຊັ່ນ ຕາມພື້ນທີ່ ຕາມລຳດັບເຫດກາຣນ໌ ຕາມນິຣນັຍ ຕາມອຸປະນັຍ ຕາມຫລັກຈິຕິວິທີຢາ ຕາມລຳດັບຂອງປ່ອງຫາແລະວິທີກາຣແກ້ປ່ອງຫາ ເປັນຕົ້ນ)

(2) ການສ້າງຄວາມນໍາສົນໃຈໃຫ້ສາຮ ໃຊ້ຫລັກການສ້າງເຮືອງທີ່ ປະເດີນທີ່

- ຄວາມເປັນຈິງ (Reality)
- ຄວາມໃກລື້ອືດ (Proximity)
- ຄວາມຄຸ້ມຄັຍ (Familiarity)
- ຄວາມແປລກໃໝ່ (Novelty)
- ຄວາມລຶກລັບ (Suspense)
- ຄວາມຂັດແຍ້ງ (Conflict)
- ອາຮມລົ້ນ (Humor)
- ຄວາມສຳຄັນ (The Vital)

ໂສຕທັນ # 1.2.4

ເຮືອງທີ່ 1.2.4 ການໃຊ້ການາໃນລື່ອດ່າງໆ

- ການໃຊ້ການາໃນລື່ອລົ້ງພິມເປົ້າ
- ການໃຊ້ການາໃນລື່ອກະຈາຍເລື່ອງ ລື່ອໂທຣທັນ ແລະ
- ການໃຊ້ການາໃນລື່ອຄອມພິວເຕອົງ
(ມີຮາຍລະເອີຍດີໃນໜ່ວຍອື່ນຕ່ອໄປ)

ໂສຕທັນ # 1.3.1

ຕອນທີ່ 1.3 ທັກະການລື່ອສາຮາໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ

ເຮືອງທີ່ 1.3.1 ທັກະການຝຶ່ງ

ການຝຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນມາກໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ ເຮົາໃຊ້ການຝຶ່ງເພື່ອຕື່ວາມສາຮາໃນ 4 ດ້ານ ດືອນ

- 1) ເພື່ອຮັບເຮືອງຮາວແລະຂໍອມູນລ
- 2) ເພື່ອພັກຜ່ອນຍ່ອນໃຈ
- 3) ເພື່ອສ້າງຄວາມລັ້ມພັນຮັກຜູ້ອື່ນ ແລະ
- 4) ຝຶ່ງເພື່ອຕັດສິນໃຈ

ກລວິທີການຝຶ່ງເພື່ອການລື່ອສາຮາ ໄດ້ແກ່

1) ເລືອກເຮືອງທີ່ຈະຝຶ່ງ	3) ການຝຶ່ງ
2) ການເຕີມຕົວກ່ອນຝຶ່ງ	4) ການຈົດບັນທຶກ

ໂສຕທັນ # 1.3.2

ເຮືອງທີ່ 1.3.2 ທັກະການພູດ

ການພູດມີນທບາທສຳຄັນກັບຊີວິຕປະຈຳວັນຂອງມນຸ່ງຍໍ ໄດ້ແກ່ ການພູດກັບການຕຶກໝາ ການພູດກັບບຸຄລິກກາພ
ການພູດກັບໂລກທັນ ຈິຕໃຈແລະວັດນຫຽມ ການພູດກັບການສ້າງຄວາມລັ້ມພັນຮັກຜູ້ອື່ນ

ປະເທດຂອງການພູດ

1) ການພູດໂດຍອ່ານຈາກຕັນລັບ	3) ການພູດແບບລັບພັນທັນໄດ
2) ການພູດໂດຍເຕີມຕົວມາລ່ວງໜ້າ	4) ການພູດຕາມທີ່ທ່ອງຈຳມາ

ບຸຄລິກກາພການພູດປະກອບດ້ວຍ ການໃຊ້ເລື່ອງ ການໃຊ້ການາ ການປະກຸງຕົວ ແລະການແສດງອາກັປກົງຢາຍ

ໂສຕທັນ # 1.3.3

ເຮືອງທີ່ 1.3.3 ທັກະລາກອ່ານ

ແຮງຈຸງໃຈໃນກອ່ານ

ການທີ່ເຮົາຈະເລືອກອ່ານລົ້ງໄດ້ລົ້ງໜຶ່ງ ຍ່ອມຈະມີແຮງຈຸງໃຈບາງອຍ່າງເປັນລົ້ງກະຕຸນຫຼືວິ້ລົ້ງເຮົາໃຫ້ເຮົາອ່ານລົ້ງນັ້ນ
ຊື່ແຮງຈຸງໃຈເຫຼຳນີ້ ໄດ້ແກ່

- 1) ມີຄວາມສົນໃຈໄຟຮູ້
- 2) ອ່ານເພື່ອຂັດຄວາມສົງລົຍ
- 3) ອ່ານເປັນງານອົດເຮັກ
- 4) ມີນິລັຍຮັກກອ່ານ
- 5) ອ່ານເພື່ອຫາປະໂຍບນີ້ໃນການທຳກຳ
- 6) ອ່ານເພົາຮະຖຸກັບນັກ

ການພັດນາທັກະລາກອ່ານ

- 1) ພຍາຍາມທີ່ຈະອ່ານ
- 2) ດັ່ງທາງຄວາມໝາຍ
- 3) ຄຶກຂາບວິບທຂອງການໃຊ້ຄຳ
- 4) ຜຶກຈັບປະເທັນ
- 5) ຜຶກວິເຄາະທີ່
- 6) ສ້າງນິສ້ຍຮັກກອ່ານ

ໂສຕທັນ # 1.3.4

ເຮືອງທີ່ 1.3.4 ທັກະລາກເຂົ້ານ

ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການເຂົ້ານ

- 1) ການເຂົ້ານເພື່ອເລ່າເຮືອງ
- 2) ການເຂົ້ານເພື່ອອົບນາຍ
- 3) ການເຂົ້ານເພື່ອແສດງຄວາມຄິດເຫັນ
- 4) ການເຂົ້ານເພື່ອໜັກຈຸງໃຈ
- 5) ການເຂົ້ານເພື່ອລ້ວງຈິນຕາການ

ການພັດນາທັກະລາກເຂົ້ານ ໃນ 3 ຂັ້ນຕອນ ໄດ້ແກ່

- 1) ຂັ້ນຕອນກ່ອນການເຂົ້ານ
- 2) ຂັ້ນຕອນລົງມືອເຂົ້ານ
- 3) ຂັ້ນຕອນຫລັງການເຂົ້ານ

หน่วยที่ 2 จิตวิทยาการสื่อสาร

ตอนที่ 2.1 หลักการทางจิตวิทยาเบื้องต้นในกระบวนการสื่อสาร

- เรื่องที่ 2.1.1 การรับรู้และเก็บจำข้อมูล
- เรื่องที่ 2.1.2 หลักการรับรู้ตามแนวคิดจิตวิทยาแบบเกสตัลท์
- เรื่องที่ 2.1.3 ระดับการรู้ตัวในกระบวนการประมวลผลข้อมูล

ตอนที่ 2.2 ความคลาดเคลื่อนและอคติที่มีผลต่อการสื่อสาร

- เรื่องที่ 2.2.1 บทบาทของผู้รับสารในฐานะผู้ประมวลผลข้อมูลทางสังคม
- เรื่องที่ 2.2.2 ความคลาดเคลื่อนและความเอนเอียงในการประมวลผลข้อมูลทางสังคม

ตอนที่ 2.3 แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ต่างๆ

- เรื่องที่ 2.3.1 การให้ข้อมูลข่าวสารและการอธิบายความ
- เรื่องที่ 2.3.2 การสร้างอารมณ์และแรงจูงใจ
- เรื่องที่ 2.3.3 การโน้มน้าวใจ

ตอนที่ 2.4 การตอบสนองของผู้รับสารที่มีต่อการสื่อสาร

- เรื่องที่ 2.4.1 การปฏิเสธและต่อต้านสาร
- เรื่องที่ 2.4.2 การคล้อยตามสาร

ໂສຕ້ທັກນີ້ # 2.1.1

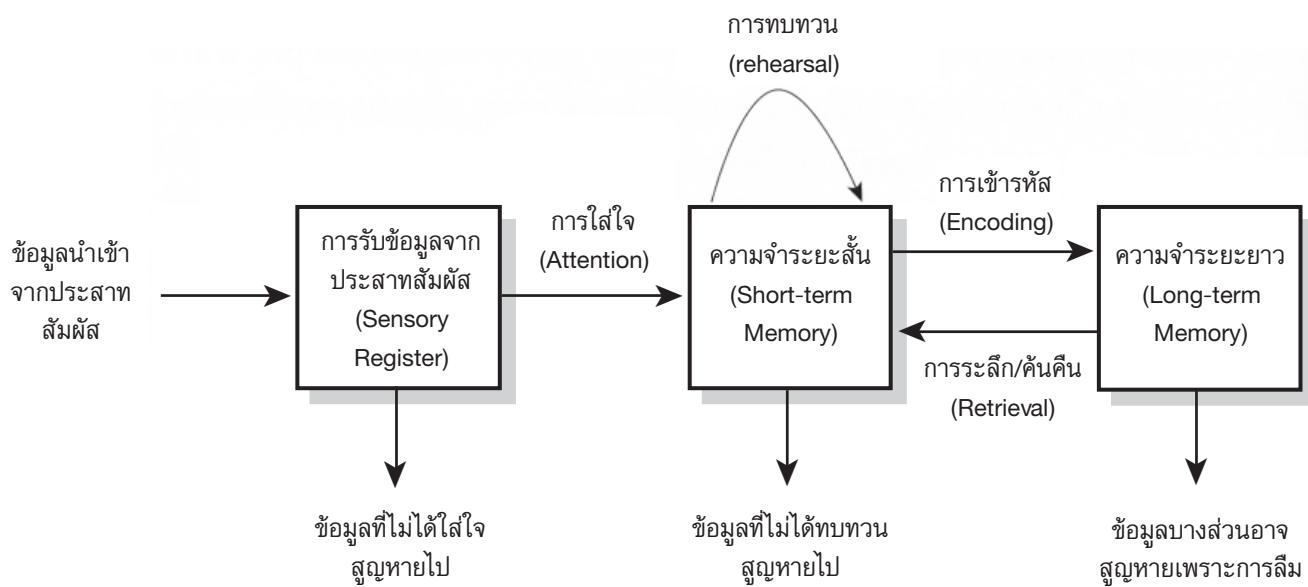
ຕອນທີ 2.1 ພລັກກາຮາທາງຈິຕວິທີຍາເນື້ອດັບໃນກະບວນກາຮາສື່ອສາຮ

2.1.1 ກາຮາຮັບຮູ້ແລະເກັນຈຳຂໍ້ມູນ

ໂຄຣສ້າງຮະບນຄວາມຈຳຂໍ້ມູນຢູ່ປະກອບດ້ວຍ 3 ອົງປະກອບ ໄດ້ແກ່

- 1) ກາຮາຮັບຂໍ້ມູນທາງປະສາທິປັບຜັດ
- 2) ຄວາມຈຳຮະຍະລັ້ນ ແລະ
- 3) ຄວາມຈຳຮະຍະຍາວ

ຂໍ້ມູນທີ່ນຳເຂົາມາຈາກລົ້ງເຮົາກາຍນອກຈະຖຸກປະມວລຜລແລະໄຫລຜ່ານໜ່ວຍຄວາມຈຳເຫຼັ້ນື້ຜ່ານກະບວນກາຮາຕ່າງໆ ຕາມກາພ

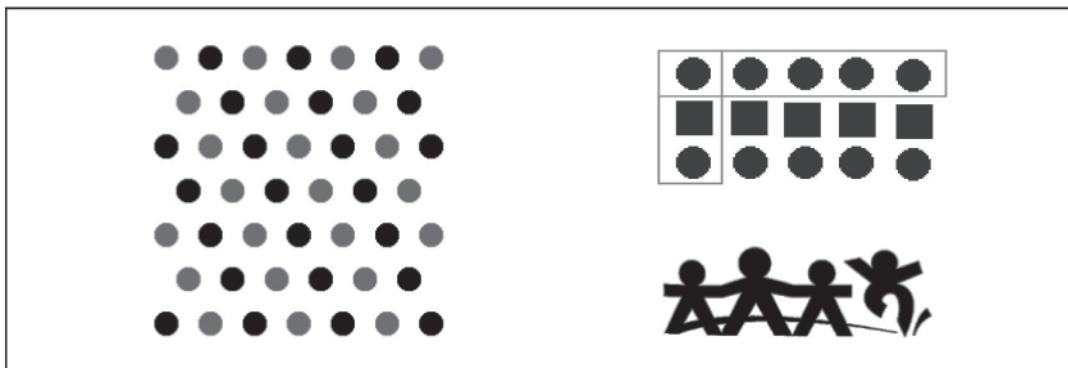

ເຮືອງທີ 2.1.2 ທີ່ລັກການຮັບຮູ້ຕາມແນວຄິດຈິຕົວຍາແບນເກສຕ້ລົ້ນ

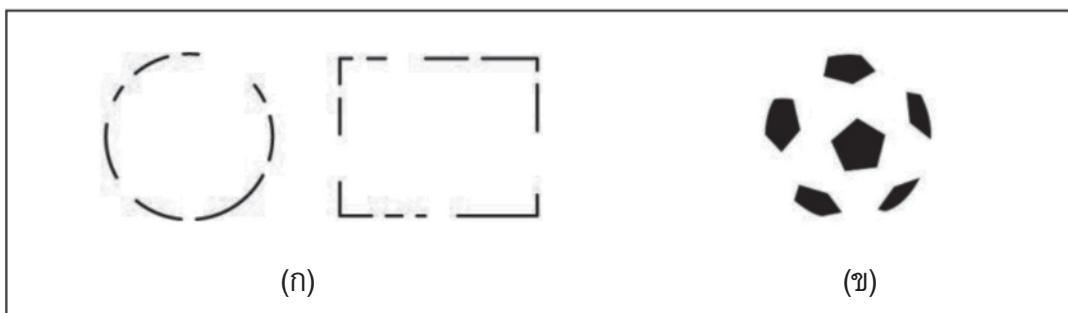
ທີ່ລັກການສຳຄັນຂອງຈິຕົວຍາເກສຕ້ລົ້ນທີ່ຄົວ ການຮັບຮູ້ແບນອອງຄໍ່ຽວມ (holism) ກລ່າວຄື່ອ ດັນເຮົາໄນ້ໄດ້ຮັບຮູ້ລຶ່ງເຮົາ ເປັນໜ່ວຍຍ່ອຍຕາມຮາຍລະເຂີຍຂໍ້ອມຸລທີ່ໄດ້ຮັບມາແຕ່ຈະພຍາຍາມອອງວ່າລຶ່ງເຮົາເຫັນນັ້ນປະກອບກັນເປັນກາພວມຍ່າງໄຣ ແລະສ້າງຄວາມໝາຍໝັ້ນຈາກກາພວມທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ກາຮ້າງຄວາມໝາຍຈາກການຮັບຮູ້ລຶ່ງເຮົາແບນອອງຄໍ່ຽວມ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການຮັບຮູ້ທາງສາຍຕາ ໄດ້ແກ່ ຄວາມໃກລ້ (proximity) ຄວາມເໜືອນ (similarity) ຄວາມຕ່ອນເນື່ອງ (continuity) ການປຶດຈົບສົມບູຮົນ (closure) ແລະຄວາມເຮີຍນ່າຍ (pragnanz ອີ່ວີ່ similiarity) ກາພແລະພື້ນໜັງ (figure and ground)

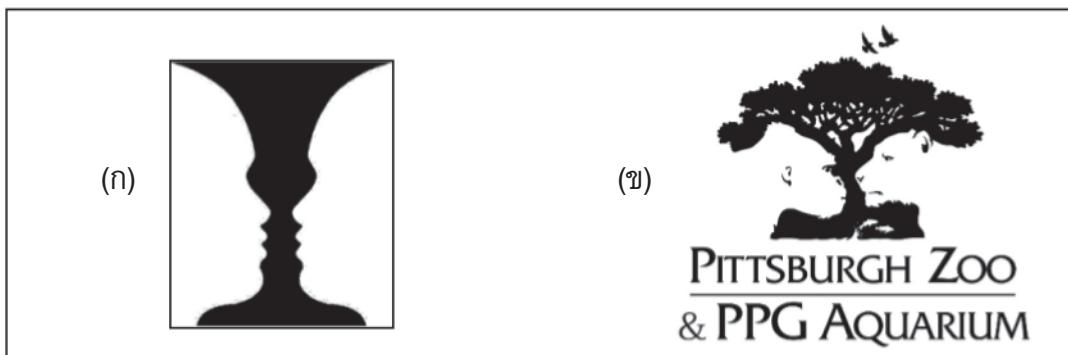
ຕົວຢ່າງການຮັບຮູ້ທີ່ໃຊ້ທີ່ລັກຄວາມເໜືອນ (similarity)

ຕົວຢ່າງການຮັບຮູ້ທີ່ໃຊ້ທີ່ລັກການປຶດຈົບສົມບູຮົນ (closure)

ຕົວຢ່າງການຮັບຮູ້ທີ່ເປັນຜົນຈາກທີ່ລັກກາພແລະພື້ນໜັງ (figure and ground)

ໂສຕທັນ # 2.1.3

ເລື່ອງທີ່ 2.1.3 ຮະດັບກາຮູ້ຕັ້ງໃນກະບວນກາຮປະມາລພລຂໍ້ມູນ

1. ກະບວນກາຮປະມາລພລຂໍ້ມູນແບບອັດໂນມັດ ອື່ນ ກາຮວັບງູ້ ຕີ່ຄວາມ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ພຸດິກຣົມ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍບຸຄຄລໄມຮູ້ຕັ້ງ ໄນໄດ້ຕັ້ງໃຈ ໄນມີເຈຕານາ ເກີດຂຶ້ນອ່າງຮວດເຮົວ ແລະຄວບຄຸມໄໝໄດ້ ແບ່ງໄດ້ 3 ຮະດັບ ອື່ນ

- 1) ກາຮເໜີ່ຍວນນຳທາງປັ້ງປຸງໄດ້ໄມຮູ້ຕັ້ງ
- 2) ກາຮເໜີ່ຍວນນຳທາງປັ້ງປຸງທີ່ຜູ້ຮັບສາຮຮັບຮູ້ໄດ້
- 3) ກະບວນກາຮທາງປັ້ງປຸງທີ່ໃຊ້ບ່ອຍເປັນນິລັຍ

2. ກະບວນກາຮຄວບຄຸມໂດຍຮູ້ຕັ້ງ ອື່ນ ກາຮວັບງູ້ ຕີ່ຄວາມ ຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະພຸດິກຣົມ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍບຸຄຄລຮູ້ຕັ້ງ ຕັ້ງໃຈ ມີເຈຕານາ ແບ່ງໄດ້ 3 ຮະດັບຕາມຮະດັບກາຮຮູ້ຕັ້ງ ອີ່ວິຄວາມພຍາຍາມທີ່ໃຊ້ໃນກາຮຄວບຄຸມກະບວນກາຮດັ່ງກ່າວ ໄດ້ແກ່

- 1) ກະບວນກາຮອັດໂນມັດທີ່ມີເປົ້າໝາຍ
- 2) ກາຮຕ້ານທານຄວາມຄິດອັດໂນມັດ ແລະ
- 3) ກາຮຕອບສົນອົງໂດຍເຈຕານາ

ตอนที่ 2.2 ความคลาดเคลื่อนและอคติที่มีผลต่อการสื่อสาร

**เรื่องที่ 2.2.1 ນທນາຖອງຜູ້ຮັບສານໃນສູນະຜູ້ປະມາລພລຂໍ້ມູນທາງສັງຄມ
ນທນາຖອງຜູ້ຮັບສານໃນສູນະຜູ້ປະມາລພລຂໍ້ມູນທາງສັງຄມມີ 5 ຮູ່ແບບ ໄດ້ແກ່**

- 1) ນັກແສວງທາຄວາມສອດຄລ້ອງ (Consistency seeker)
- 2) ນັກວິທາຄາສຕ່ຽວໜ້ອຕຽງ (Naive scientist)
- 3) ນັກປະຫຍດສມອງ (Cognitive miser)
- 4) ນັກລຸ່ມທີ່ຢືດທຸນຕາມແຮງຈຸງໃຈ (Motivated tactician) ແລະ
- 5) ຜູ້ແສດງພຸດິກຣມເມື່ອຖຸກກະຕຸນຈາກລຶ່ງເຮົາ (Activated actors)

ໂສຕ້ຫັນ # 2.2.2

เรื่องที่ 2.2.2 ความคลาดเคลื่อนและความເອນເີຍງໃນກາປະມາລພລຂໍ້ມູນທາງສັງຄມ

ນັກຈິຕິວິທາໄດ້ສຶກຂາແລະພບປະກຸງກາຣົນຄວາມຄລາດເຄລື່ອນແລະຄວາມເອນເີຍງໃນກາຮັບຮູ້ແລະຕັດສິນທາງສັງຄມໃນ 3 ດັ່ງນີ້

1. ຄວາມຄລາດເຄລື່ອນແລະເອນເີຍງໃນກາເປີດຮັບແລະໃສ່ໃຈສາຮ ແປ່ງອອກເປັນ
 - ຄວາມເອນເີຍງຕ່ອງຂໍ້ມູນທາງລບ
 - ຄວາມເອນເີຍງເພື່ອຍືນຍັນຄວາມເຊື້ອຕນອງ
2. ຄວາມຄລາດເຄລື່ອນແລະເອນເີຍງໃນກາຕີຄວາມແລະປະເມີນສາຮ ແປ່ງອອກເປັນ
 - ພລຂອງຄວາມຖືໃນກາພບເຈອ (mere exposure effect)
 - ພລຂອງກາຮັບຮູ້ແກໃນທີ່ສາທາງບວກ (halo effect)
 - ພລຂອງກາວວາງກຣອບສາຮທາງບວກແລະທາງລບ (positive and negative framing effect)
 - ພລຂອງກາວວາງກຣອບສາຮແບບໄດ້ຮັບທີ່ຮູ້ສູ່ເລີຍ (gain or loss framing)
3. ຄວາມຄລາດເຄລື່ອນແລະເອນເີຍງໃນກາເກັບຈຳແລະເຮີຍຂໍ້ມູນອອກມາໃຊ້ ແປ່ງອອກເປັນ
 - ພລຂອງລຳດັບການນຳເສນອສາຮ (serial position effect)
 - ພລຂອງຮະດັບຄວາມລຶກໃນກາປະມາລພລຂໍ້ມູນ (level of processing effect)

ໂສຕທັກນີ້ # 2.3.1

ຕອນທີ 2.3 ແນວດທຸກສູ່ທາງຈິຕວິທຍາທີ່ເກີ່ວຂ້ອງກັບກາລື່ສາຮາຕາມວັດຖຸປະສົງຕ່າງໆ

ເຮືອງທີ 2.3.1 ກາຣໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮາແລກາຮົບຍາຍຄວາມ

1. ລັກຜະນະເນື້ອທາຂອງຄວາມຈຳຮະຍະຍາວ

ນັກຈິຕວິທຍາດ້ານກະບວນກາຮາທາງປັ້ງຄູາ (Cognitive psychology) ມັກແປ່ງຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ທີ່ຜູ້ຮັບສານນຳໄປເກີ່ວຈຳໃນຄວາມຈຳຮະຍະຍາວຕາມຮູ່ປະບົບແລກາຮົບຍາຍຄວາມ

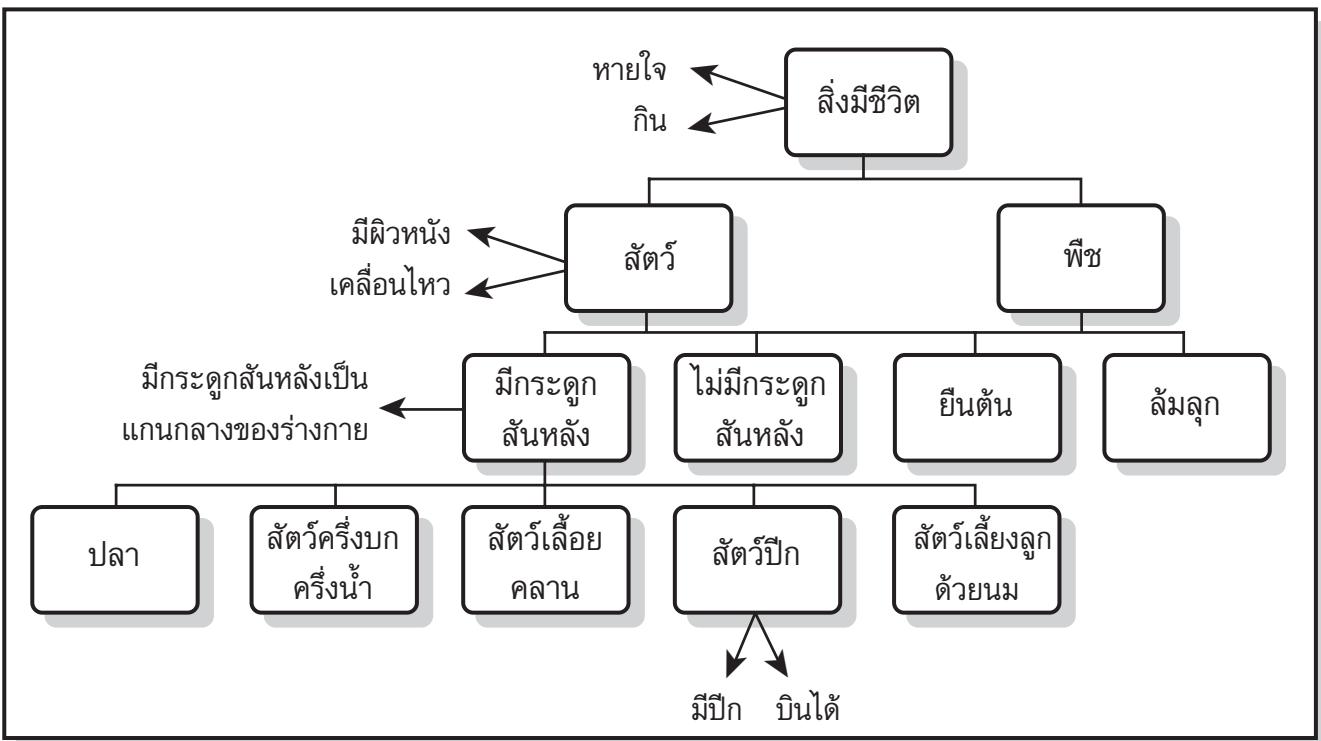
1) ຄວາມຈຳໂດຍປົງປາຍ (ຄວາມຈຳທີ່ຢູ່ອຸ່ນອາກເໜີການຄວບຄຸມແບບຮູ້ຕົວ ມັກຢູ່ໃນຮູ່ປະບົບທີ່ຝຶກຝົກຈຳນຳ)

2) ຄວາມຈຳຊັດແຈ້ງ (ຄວາມຈຳທີ່ເຮົາຄວບຄຸມກາຮະລຶກຄື່ງ ບອກເລົ່າ ແລກາການນຳອອກມາໃຊ້ໄດ້ໂດຍຮູ້ຕົວ ໄດ້ແກ່ຈຳເຫຼຸກຮົນ ຈຳຄວາມໝາຍ)

2. ທຸກສູ່ວ່າດ້ວຍໂຄຮງສ້າງຂອງຄວາມຈຳຮະຍະຍາວ

ທຸກສູ່ລຳດັບໜັ້ນ ຄວາມຈຳຂອງຄົນເຮົາປະກອບໄປດ້ວຍອົງປະກອບພື້ນສູານສອງອ່າງຄື່ອ ມໂນທັກນີ້ (concept) ທີ່ເປັນຈຸດເຊື່ອມຕ່ອ (nodes) ແລກເລັ້ນເຊື່ອມຕ່ອ (links) ຮະຫວ່າງມໂນທັກນີ້ຕ່າງໆ

ຕ້ວຍຢ່າງກາຣຈັດໂຄຮງສ້າງຄວາມຈຳຕາມແນວດິທທຸກສູ່ລຳດັບໜັ້ນ

ທຸກສູ່ກາຣແພ່ງກະຈາຍກາຣຕື່ນຕ້ວຂອງມໂນທັກນີ້ ມໂນທັກນີ້ໃນຄວາມຈຳຂອງເຮົາເຊື່ອມໂຍງຄື່ງກັນໃນລັກຜະນະ ເຄື່ອງຂ່າຍຂອງຄວາມໝາຍ (semantic network) ໄນຈຳເປັນຕົ້ນກາຮາເຊື່ອມໂຍງທີ່ລະຂັ້ນ ໂດຍຄວາມເຊື່ອມໂຍງ (link) ຮະຫວ່າງມໂນທັກນີ້ (concepts ອ່ານວິທີ nodes) ເກີດຈາກກາຮາເຮົາເຊື່ອມໂຍງ ເຄື່ອງຂ່າຍຄວາມໝາຍໃນຄວາມຈຳຂອງເຕື່ອລະຄນິຈຶ່ງໄຟຈຳເປັນຕົ້ນເໜືອນກັນ

ໂສຕທັນ # 2.3.1 (ຕ່ອ)

ກາຮສື່ອສາຣເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮແລກກາຮອສົບຍປະສນຄວາມສຳເຮົຈ ຜູ້ລ່າສາຮຈຶ່ງຄວາມຕ່ວິຍມກາຮນຳເສັນອັດນີ້

- 1) ເວີ່ມຕັນຈາກຈຸດທີ່ຜູ້ຮັບສາຮວ້າ
- 2) ກະຕຸນຄວາມສົນໃຈໄຄຮວ້າ
- 3) ກາຮເພີ່ມຂໍ້ມູນທີ່ລະເວື່ອງຍ່າງເປັນຂັ້ນຕອນ
- 4) ກາຮຈັດລຳດັບກາຮໃຫ້ຂໍ້ມູນ
- 5) ກາຮໃຊ້ອຸປມາອຸປໄມຍ
- 6) ກາຮໃຊ້ຕົວຍ່າງ

ໂສຕທັນ # 2.3.2

ເຮື່ອງທີ່ 2.3.2 ກາຮສັງອາຮມົນແລກແຮງຈູງໃຈ

ອາຮມົນ (*emotion*) ດືກປະສນກາຮນົ້າທາງຈິຕໃຈທີ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກບວກຫຼືອລົບ ລວມກັບກາວະຕິນຕົວທາງສົວລົງທະບຽນ ເຊັ່ນ
ອາຮມົນໂກຮ ດືກ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງລົບທີ່ເກີດຮ່ວມກັບກາວະໃຈເຕັນ ເລືອດສູບຈົດ ແລະຫາຍໃຈແຮງ ເປັນຕັນ

ປະເທດຂອງອາຮມົນ ສອນມິຕິດືກ

- (1) ຄວາມຮູ້ສຶກທາງບວກຫຼືອລົບ ແລະ
- (2) ມີກາວະຕິນຕົວທາງສົວລົງທະບຽນມາກຫຼືອນ້ອຍ

ແຮງຈູງໃຈ (*motivation*) ເປັນເປົ້າຫາຍຫຼືສາເຫຼຸດຂອງພຸດທິກຣມຈຶ່ງເປັນແຮງພລັກດັນທຳໃຫ້ຄົນເຮົາເຄີ່ອນໄຫວແລກ
ລົງມືອທຳພຸດທິກຣມຍ່າງໃດຍ່າງໜຶ່ງ ນັກຈິຕວິທີຍາເຊື່ອວ່າອາຮມົນເປັນສາເຫຼຸດສຳຄັງຢ່າງໜຶ່ງທີ່ທຳໃຫ້ເກີດແຮງຈູງໃຈ
ໂດຍຝ່າຍກລໄກສອງຍ່າງ ດືກ

- (1) ໃນກຣນີແຮງຈູງໃຈທາງສົວລົງທະບຽນ ອາຮມົນທຳຫັນທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນເກີຍກັບໂລກຮອບຕົວເຮົາວ່າມີອະໄໄຮເຂົາມາ
ກະທບ ເປັນລົງເຮົາທາງບວກຫຼືອລົບ ກະຕຸນໃຫ້ເຮົາມີພຸດທິກຣມຕອບສົນອອຍ່າງເໜາະສມເພື່ອຄວາມ
ອູ່ຮອດ
- (2) ໃນກຣນີແຮງຈູງໃຈທາງຈິຕວິທີຍາ ອາຮມົນເອງຈາຈີເປັນເປົ້າຫາຍທີ່ຄົນໄຂວ່າຄວາມສຸຂ ຄວາມ
ກາຄຸມໃຈຈຶ່ງເກີດຈາກຄວາມສຳເຮົຈ ເປັນຕັນ

ກາຮສື່ອສາຣເພື່ອໃຫ້ເກີດອາຮມົນແລກແຮງຈູງໃຈ ວິທີໜຶ່ງທີ່ມີປະລິທິກາພສູງດືກກາຮໃຊ້ເຮື່ອງເລ່າໃນ 3 ແນວທາງ ດືກ

- (1) ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົາໃຈແລກຮ່ວມຮູ້ສຶກ
- (2) ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກຕ່ອງຕົວລະຄຣ ແລະ
- (3) ກະຕຸນໃຫ້ຮັກສຶກອາຮມົນທີ່ເຄຍປະສນມາ

ໂສຕທັນີ # 2.3.3

ເຮື່ອງທີ 2.3.3 ກາຣໂນມໝໍາໄຈ

ໂມເດລກາຣຄິດຂໍາຍຄວາມສາຣ (Elaboration Likelihood model) ເປັນທຸກໝົງທີ່ອີນບາຍວິທີກາຣສື່ສາຣ ໂນມໝໍາໄຈວ່າມີທັງເຖິງນີ້ທີ່ຜູ້ຮັບສາຣຕ້ອງຄິດພິຈາຮານຂໍາຍຄວາມຈາກສາຣທີ່ໄດ້ຮັບອອກໄປຢ່າງລຶກສິ້ງ ແລະເຖິງນີ້ທີ່ຜູ້ຮັບສາຣໄມ້ຕ້ອງຄິດພິຈາຮານສາຣລຶກສິ້ງ ແຕ່ໃຊ້ຫຼັກກາຮ່າຍໆ ອ່າຍ່າງອື່ນມາຊ່ວຍໃນກາຣຕັດລິນໃຈແທນ ໂດຍເຖິງນີ້ທີ່ຜູ້ຮັບສາຣເຮົາກວ່າທາງສາຍແກນ (central route) ແລະເຖິງນີ້ທີ່ສອງເຮົາກວ່າທາງສາຍເປົ້າ (peripheral route) ທັນນີ້ຜູ້ຮັບສາຣຈະໄສໃຈແລະຕອບສອນຕ່ອງເລັ້ນທາງໄດ້ຂຶ້ນອູ້ກັບວ່າຜູ້ຮັບສາຣມີແຮງຈຸງໃຈແລະຄວາມສາມາຮັດທີ່ຈະຄິດພິຈາຮານສາຣທີ່ສັງມາມາກເພີ່ມໃດ

ກລຸ່ມທີ່ກາຣໂນມໝໍາໄຈ

- ກາຣຂອນນ້ອຍກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງຂອເພີ່ມຂຶ້ນ (Foot-in-the-door)
- ກາຣຂອມາກກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງລົດລົງ (Door-in-the-face)
- ທຳຂ້ອຕກລົງກ່ອນແລ້ວຄ່ອຍເປົ້າເປົ້າເປົ້າ (Low ball technique)

ໂສຕທັນີ # 2.4.1

ຕອນທີ 2.4 ກາຣຕອບສອນຂອງຜູ້ຮັບສາຣທີ່ມີຕ່ອກກາຣສື່ສາຣ

ເຮື່ອງທີ 2.4.1 ກາຣປົງປົງແລະຕ່ອດ້ານສາຣ

ແນວທາງກາຣລົດປົງປົງກິຈາຕ່ອດ້ານສາຣ ໄດ້ແກ່

- 1) ທີ່ລຶກເລື່ອງກາຣໃຊ້ພາສາທີ່ແສດງກາຣគົບຄຸມ
- 2) ທີ່ທ້າຍດ້ວຍຂໍ້ອຄວາມທີ່ຄືນເສົ່າກັບໃນກາຣຕັດລິນໃຈໃຫ້ຜູ້ຮັບສາຣ
- 3) ອອກແບບສາຣໃຫ້ມີຄວາມແປລກໃໝ່ ນ່າສນໃຈ
- 4) ໃຊ້ເຮື່ອງເລ່າທີ່ນ່າສນໃຈ
- 5) ກະຕຸນຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈໃນຕ້ວັ້ນນຳເສັນອສາຣ
- 6) ໃຊ້ປົງປົງກິຈາທາງຈິດເປັນກລຸ່ມທີ່ໃນກາຣສື່ສາຣໄປເລຍ

ໂສຕທັນີ # 2.4.2

ເຮື່ອງທີ 2.4.2 ກາຣຄລ້ອຍຕາມສາຣ

ກາຣຄລ້ອຍຕາມສາຣມີ 3 ຮູ່ປະແນນ ໄດ້ແກ່

- 1) ກາຣຍອມຕາມເພີ່ມກາຍນອກ (Compliance)
- 2) ກາຣຄລ້ອຍຕາມເພຣະຄວ່າທົ່າໃນຕ້ວັ້ນຄຸຄລທີ່ອົກລຸ່ມທາງລັ້ງຄມ (Identification) ແລະ
- 3) ກາຣຍອມຮັບສາຣແລະເປົ້າເປົ້າຄວາມເຂົ້ອດ້ວຍໃຈຈິງ (Internalization)

หน่วยที่ 3 อวัจนาภาษาในการสื่อสาร

ตอนที่ 3.1 ความหมาย วิวัฒนาการ คุณลักษณะ และปัจจัยของอวัจนาภาษา

- เรื่องที่ 3.1.1 ความหมายและวิวัฒนาการของอวัจนาภาษา
- เรื่องที่ 3.1.2 คุณลักษณะของอวัจนาภาษา
- เรื่องที่ 3.1.3 ปัจจัยที่มีผลต่ออวัจนาภาษา

ตอนที่ 3.2 ประเภทของอวัจนาภาษา

- เรื่องที่ 3.2.1 อวัจนาภาษาจากบุคคล
- เรื่องที่ 3.2.2 อวัจนาภาษาจากบรรยายการศและลิ่งแวดล้อม
- เรื่องที่ 3.2.3 อวัจนาภาษาจากวัตถุ

ตอนที่ 3.3 บทบาทและการใช้อวัจนาภาษา

- เรื่องที่ 3.3.1 บทบาทของอวัจนาภาษา
- เรื่องที่ 3.3.2 การประยุกต์ใช้อวัจนาภาษา
- เรื่องที่ 3.3.3 ข้อควรคำนึงในการใช้อวัจนาภาษา

โดยทัศน์ # 3.1.1

ตอนที่ 3.1 ความหมาย วิวัฒนาการ คุณลักษณะ และปัจจัยของอวัจนาภาษา

เรื่องที่ 3.1.1 ความหมายและวิวัฒนาการของอวัจนาภาษา

อวัจนาภาษา หมายถึงภาษาที่ไม่ใช่คำพูดหรือถ้อยคำในการสื่อสาร แต่สามารถเป็นที่เข้าใจซึ่งกันและกันได้

อวัจนาภาษา = Nonverbal language

การสื่อสารเชิงวัจนะ = Nonverbal communication

การเกิดภาษากลางมนุษย์มีวิวัฒนาการมาจากการ

- 1) ภาษาท่าทาง (Gesture language) เกิดขึ้นจากการเลียนแบบธรรมชาติ
- 2) ภาษาพูด (Spoken language) เกิดจากเลียงของมนุษย์ที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้สื่อความหมาย
- 3) ภาษาเขียน (Written language) คือ อวัจนาภาษาที่อยู่ในรูปของรูปภาพ ลัญลักษณ์ หรือลายเส้นที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้สื่อความหมาย

ໂສຕທັກນີ້ # 3.1.2

ເຮືອງທີ່ 3.1.2 ຄຸນລັກນະຂອງວັຈນການພາ

ສັດສວນຂອງການໃຊ້ວັຈນການພາແລະວັຈນການພະທຳການລື້ອສາຮ

ວັຈນການພາ 35%	ວັຈນການພາ 75%
ເຊັ່ນ ການພູດ ການເຂົ້າຍິນ	ເຊັ່ນ ການແສດງອອກທາງລື້ອນ ການໃຫ້ເລື່ອງ ການເຄລື່ອນໄຫວ ການປຽກງານ ການລົບຕາ ການໃຊ້ທ່າທາງ ການໃຊ້ຮ່າງກາຍ

ຄວາມເຂົ້າໃຈຜົດໃນເຮືອງການລື້ອສາມກັດຈາກສາເຫດໃຫ້ 2 ປະກາດ ຕື້ວີ

- 1) ຄວາມກຳກວມໄມ່ເຊັ່ນຂອງວັຈນການພາ ແລະ
- 2) ການຂັດກັນຮ່າງວ່າງວັຈນການພາແລະວັຈນການພາ

ຄວາມແຕກຕ່າງນາງປະກາດຮ່າງວ່າງວັຈນການພາແລະວັຈນການພາ

ປະເທັນທີ່ແຕກຕ່າງ	ວັຈນການພາ	ວັຈນການພາ
ຄວາມຂັບຂຶ້ນ	ມີຕິເດີຍວາ (ຄ້ອຍຄຳທີ່ນັ້ນ)	ຫລາຍມິຕີ (ເລື່ອງ, ຮ່າງກາຍ, ທ່າທາງ, ຮະຍະຫ່າງ, ເລະฯ)
ການລື້ອນໄຫວ	ໄມ່ຕ່ອນເນື່ອງ (ການໃຊ້ຄ້ອຍຄຳໄມ່ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນຕົວດ່ວຍ)	ຕ່ອນເນື່ອງ (ເປັນໄປໄມ່ໄດ້ທີ່ຈະໄມ່ລື້ອສາ ດ້ວຍວັຈນການພາ)
ຄວາມເຊັ່ນ	ການແປລຄວາມໝາຍພິດມືນ້ອຍ	ມີຄວາມກຳກວມມາກກວ່າ
ຜລກະທບນ (ກາຍໃຊ້ເງື່ອນໄຂທີ່ວັຈນການພາ ແລະວັຈນການພາຂັດແຢັກນ)	ນ້ອຍກວ່າ	ມາກກວ່າ
ເຈດນາ	ໂດຍປົກຕິແລ້ວແສດງອອກອຍ່າງຕັ້ງໃຈ	ບ່ອຍຄົ້ງຈະແສດງອອກມາໂດຍໄມ່ໄດ້ ຕັ້ງໃຈ

ໂສຕທັກນີ້ # 3.1.3

ເຮືອງທີ່ 3.1.3 ປັຈຍທີ່ມີຜລຕ່ອງວັຈນການພາ

ການແສດງວັຈນການອອກມາໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ຂອງມຸນໜູ້ນັ້ນຂຶ້ນຍູ້ກັນປັຈຍດ້ານຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່

- 1) ວິວັດນາການຂອງຮະບນການພາ
- 2) ວັດນາຮຽນ
- 3) ການເຮືອງຮູ້ທາງລັກນະ
- 4) ຄວາມແຕກຕ່າງຮ່າງເປົ້າ

ໂສຕທັນ # 3.2.1

ตอนที่ 3.2 ประเภทของอวัจนาภาษา

เรื่องที่ 3.2.1 อวัจนาภาษาจากบุคคล

อวัจนาภาษาจากบุคคลเป็นอวัจนาภาษาที่มาจากการเลือกใช้หรือสื่อสารของผ่านร่างกายของมนุษย์ ได้แก่

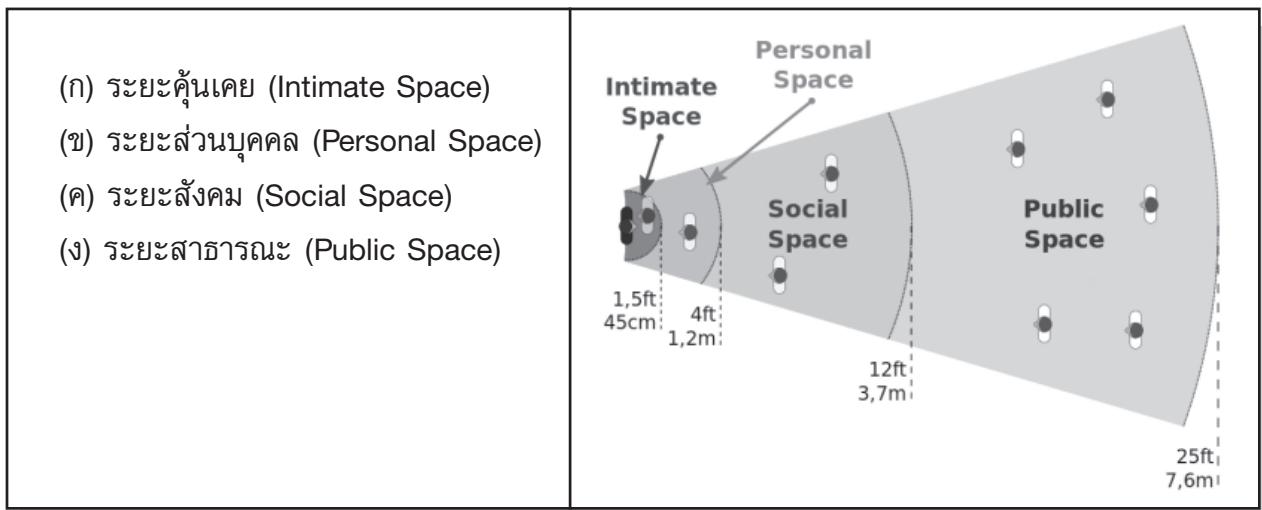
- 1) การประกายภาพ
- 2) ภาษาน้ำเสียง
- 3) ภาษาท่าทางและบุคลิกภาพ
- 4) ภาษาถ่ายทอด
- 5) ภาษารีห์น้ำ
- 6) ภาษาลัมพัส

ໂສຕທັນ # 3.2.2

เรื่องที่ 3.2.2 อวัจนาภาษาจากบรรยายการและลิ่งแวดล้อม

อวัจนาภาษาจากบรรยายการและลิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- 1) พื้นที่ว่างหรือระยะห่าง

- 2) เวลา เวลาสื่อสารถึง “ความลัมพันธ์” “ความสำคัญ” และ “ความหมายสม”
- 3) เสียงที่อยู่ในสภาพแวดล้อม (ได้แก่ ระดับเสียง คุณภาพของเสียง ความดัง จังหวะ และความเป็นระบบของเสียง)

ໂສຕທັນ # 3.2.3

ເຮື່ອງທີ່ 3.2.3 ອວັນການພາຈາຈາກວັດຖຸ

ອວັນການພາຈາຈາກວັດຖຸ ເປັນການສື່ອຄວາມໝາຍຜ່ານວັດຖຸ ມີປະເກດ 2 ໃຫຍ່ ຈ ໄດ້ແກ່

- 1) ວັດຖຸລຶ່ງຂອງ (ຂາດສີ ຮູ່ປ່າງຮູບທຽງ)
- 2) ສັນລັກໜົນແລະກາພປະກອນ (ເປັນລຶ່ງທີ່ກຳທັນດີ້ນມາເພື່ອໃຊ້ແທນຄວາມໝາຍຂອງອີກລຶ່ງໜຶ່ງ ໂດຍ
ສາມາດແສດງອອກໄດ້ຫລາຍຮູບແບບທັງດ້ານທ່າທາງແລະຮູບກາພ)

ໂສຕທັນ # 3.3.1

ຕອນທີ່ 3.3 ບທນາທແລກການໃຊ້ອວັນການພາຈາ

ເຮື່ອງທີ່ 3.3.1 ບທນາທຂອງອວັນການພາຈາ

ບທນາທຂອງອວັນການພາຈາປະກອນດ້ວຍ

1) ຂ່າຍສົ່ງສາրທີ່ຢາກລຳບາກໃນການສົ່ງໄດ້	4) ຄວບຄຸມທີ່ຢູ່ປະກອນປົກລົງພັນນິ້ວ່າວ່າງກັນ
2) ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃນການສື່ອສາຮະຍະແຮກ	5) ສ້າງອິທີທີ່ພົດຕ່ອກັນ
3) ຂ່າຍໃຫ້ກາຣວາງຄວາມລັ້ມພັນນິ້ວ່າຈັດເຈັນ	6) ເພີ່ມທີ່ຢູ່ປະກອນປົກລົງຄວາມໝາຍຂອງວັນການພາຈາ

ໂສຕທັນ # 3.3.2

ເຮື່ອງທີ່ 3.3.2 ກາຣປະຢຸກຕີໃຊ້ອວັນການພາຈາ

ກາຣປະຢຸກຕີໃຊ້ອວັນການພາຈາໃນສຕານກາຣນີຕ່າງໆ ປະກອນດ້ວຍ

1) ກາຣປະຢຸກຕີໃຊ້ໃນຄວາມລັ້ມພັນນິ້ວ່າໃກລື້ມືດ	3) ກາຣແສດງແລະສື່ອສາຮມວລ່ານ
2) ກາຣພູດໃນທີ່ສາທາລະນະ	4) ກາຣສື່ອສາຮຜ່ານສື່ອອນໄລນ໌

ໂສຕທັນ # 3.3.3

ເຮື່ອງທີ່ 3.3.3 ຂ້ອຄວາຣຄຳນິ່ງໃນການໃຊ້ອວັນການພາຈາ

ຂ້ອຄວາຣຄຳນິ່ງໃນການໃຊ້ອວັນການພາຈາປະກອນດ້ວຍ

1. ອວັນການພາຈາສື່ອສາຮໄດ້ຫລາຍຊ່ອງທາງ
2. ອວັນການພາຈາມີພົດຕ່ອກປະກຸມພັນນິ້ວ່າ
3. ອວັນການພາຈາໃຊ້ສ້າງລັກໜົນມະຄວາມລັ້ມພັນນິ້ວ່າ
4. ອວັນການພາຈາຄຸມກາຣສົນທານາ
5. ອວັນການພາຈາລັ້ມພັນນິ້ວ່າກັບກາຣຟັງ
6. ອວັນການພາຈາລັ້ມພັນນິ້ວ່າກັບກາຣຈັດການກັບຄວາມປະທັບໃຈ

หน่วยที่ 4 ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 4.1.1 สถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 4.1.2 ความหลากหลายในการใช้ภาษา

เรื่องที่ 4.1.3 ความสามารถในการใช้ภาษา

ตอนที่ 4.2 ความรู้ทางภาษา กับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 4.2.1 เลียงกับความหมาย

เรื่องที่ 4.2.2 คำกับความหมาย

เรื่องที่ 4.2.3 ประโยชน์กับการสื่อความหมาย

ตอนที่ 4.3 ความหมายในภาษา การแปร และการเปลี่ยนแปลงของภาษา

เรื่องที่ 4.3.1 ความหมายในภาษาและการแปรของภาษา

เรื่องที่ 4.3.2 การเปลี่ยนแปลงของภาษาในสังคม

ตอนที่ 4.4 ประเภทของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 4.4.1 ภาษาถิ่นและภาษามาตรฐาน

เรื่องที่ 4.4.2 ภาษาเฉพาะวงการ

เรื่องที่ 4.4.3 ภาษาเฉพาะกลุ่ม

โสตทัศน์ # 4.1.1

ตอนที่ 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 4.1.1 สถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

มีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมเป็นส่วนใหญ่ ต้องคำนึงถึงสถานการณ์การใช้ภาษาว่าจะใช้กับใคร ใช้เมื่อใด และใช้อย่างไร โดยผู้ใช้จะต้องทำความเข้าใจในเรื่องลักษณะการใช้ภาษาและบทบาทหน้าที่ของภาษาในสังคม เพื่อเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์

1. ลักษณะการใช้ภาษาในสังคม

สังคมจะควบคุมการใช้ภาษาหรือถ้อยคำ 2 ลักษณะคือ

- 1) ควบคุมโดยปัทสถานของสังคม (norms) เช่น เมื่อมีการเอ่ยทักทายกัน สังคมก็กำหนดว่า ผู้มีORITY ควรกล่าวตอบคำทักทายนั้นให้เหมาะสม หรือในการประชุม หรือสนทนารู้สึกว่าได้กำลังพูดอยู่ คนอื่นไม่ควรลอดแทรกกลางคัน ควรรอให้พูดจบก่อน จึงจะไม่เสียเวลา
- 2) ควบคุมให้บุคคลประพฤติตามปัทสถานของสังคม เช่น ถ้าไม่มีORITYในการฟัง หรือก่อกรณีประชุม ก็ไม่ยอมรับ ไม่ให้รวมกลุ่มด้วย เป็นต้น

ໂສຕທັນ # 4.1.1 (ຕ່ອ)

2. ນທບາທໜ້າທີ່ຂອງກາໝາໃນສັງຄມ

1. ເປັນຕົວແຫ່ນພຸດທິກຣມແລະ ກິຈຊາຍຂອງມນຸຍື້ ເຮົາໃໝ່ກາໝາຫວີ່ອຕ້ອຍຄຳສັ່ງໃຫ້ເກີດພຸດທິກຣມຫວີ່ອການ
ປົງປັບຕົມເຮົາຕ້ອງການ
2. ທໍາໜ້າທີ່ຄຽບຈຳຄວາມຄົດ ຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ອື່ນເປັນຄວາມຄົດແລະ ທັນຄົດ
3. ທໍາໜ້າທີ່ແສດງອາຮມນີ້ຄວາມຮູ້ສຶກໃນຂະນະມີປົງສັນພັນຮັກນິ້ນສັງຄມ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ວ່າເຮົາກຳລັງອູ້ໃນ
ອາຮມນີ້ຍ່າງໄວ ມີຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ກົດດອຍ່າງໄວ
4. ຄັ້ນທາຄຳຕອບທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ເຊັ່ນ ກາຮ້ອງການ ກາຮ້ອງການ ກາຮ້ອງການ ເປັນດັນ

ໂສຕທັນ # 4.1.2

ເຮື່ອງທີ່ 4.1.2 ຄວາມໜາກໜາຍໃນກາໝາ

ກາໝາໃນชີວິຕປະຈຳວັນມີຄວາມໜາກໜາຍ ປະກອບດ້ວຍກາໝາຍ່ອຍຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຈາກສປພູມີສາສຕ່ວ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເກີດຈາກຄົນໃນສັງຄມທີ່ມີການໃໝ່ກາໝາໃນລັກນະເພາະຂອງຕົນ ແລະ ເກີດຈາກການໃໝ່ກາໝາໃນຮະດັບ
ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕາມສຖານກາພຂອງບຸຄຄລໃນສັງຄມ

ລັກນະຄວາມໜາກໜາຍຂອງການໃໝ່ກາໝາໄທຢູ່ໃນປະຈຳວັນ

1. ຄວາມໜາກໜາຍຂອງຮະດັບກາໝາ
2. ຄວາມໜາກໜາຍຂອງການໃໝ່ກາໝາ
3. ຄວາມໜາກໜາຍແບບຜສມ

ໂສຕທັນີ # 4.1.3

ເຮື່ອງທີ 4.1.3 ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາ

ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາຂອງຄົນໃນລັ້ງຄມແຕກຕ່າງກັນ ຂຶ້ນອູ້ງກັບປະລົບການນີ້ ກາຣຸກງູກເກີນທີ່ທາງພາສາ ແລະ ວັດຖຸປະສົງຄີໃນການສື່ອສາຮ ນອກຈາກນີ້ສັກພວ່າງກາຍແລະ ຈິຕໃຈກົມື້ພລກຮະທບຕ່ອຄວາມສາມາດໃນການສື່ອສາຮ ເຊັ່ນເດືອກກັນ

ການພິຈາລະນາຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາມືເກີນທີ່ ດັ່ງນີ້

1. ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາໃນລັ້ງຄມ ໝາຍຖື່ງ ກາຣຸກງູກເກີນໄດ້ເໜາະສົມກັບບຸຄຄລສັກນາກຮນີ້ ແລະ ວັດຖຸປະສົງຄີໃນການສື່ອສາຮ
2. ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາເພື່ອກິຈວັດປະຈຳວັນ ໝາຍຖື່ງ ກາຣຸກງູກເກີນໃນດຳເນີນເຊີວິຫຼາຍໃນແຕ່ລະວັນ ໄດ້ເໜາະສົມກັບໂອກາສ ແລະ ກາລເທັກ
3. ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາຕາມກູງເກີນທີ່ຂອງພາສາທີ່ກຳຫັດໄວ້ໃນແຕ່ລະລັ້ງຄມ

ການຕັດລິນຄຸນຄ່າຂອງຄົນຈາກຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ພາສາ

- ຜູ້ທີ່ໃຊ້ພາສາໄດ້ຖຸກຕ້ອງ ເໜາະສົມກັບກາລເທັກ ມີຄວາມສາມາດໃຊ້ພາສາທີ່ທຳໃຫ້ຜູ້ພັ້ງເກີດຄວາມປະທັບຈິລ ແລະ ຄລ້ອຍຕາມ ມີຄວາມມັນໃຈໃນການສື່ອສາຮ
- ຜູ້ທີ່ມີຂໍອ້າງດັດໃນການໃຊ້ພາສາ ຂໍອ້າງດັດທາງພາສາຂອງແຕ່ລະຄນແສດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮູ້ທາງພາສາຂອງຄົນໆ ນັ້ນ
- ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກວິທີການໃຊ້ພາສາ ໝາຍຖື່ງ ຜູ້ທີ່ສາມາດເລືອກສຣດ້ອຍຄໍາມາໃຊ້ໃນການສື່ອສາຮໄດ້ອ່າງເໜາະສົມ ແລະ ມີທັກະນະໃນການສື່ອສາຮກັບຜູ້ອື່ນ ຕລອດຈົນການມື່ມນຸ່ຍລັ້ມພັນຮີທີ່ດີ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນໜາກຜູ້ອື່ນ

ໂສຕທັນີ # 4.2.1

4.2 ຄວາມຮູ້ທາງພາສາກັບການໃຊ້ພາສາໃນເຊີວິຫຼາຍປະຈຳວັນ

ເຮື່ອງທີ 4.2.1 ເສີ່ງກັບຄວາມໝາຍ

ເສີ່ງເປັນໜ່ວຍຄຳທີ່ເລັກທີ່ສຸດໃນພາສາ ໂດຍປົກທິ່ນ່ວຍເສີ່ງໜ່ວຍເດືອຍຈະໄມ່ມີຄວາມໝາຍ ເສີ່ງຈະມີຄວາມໝາຍຕ່ອມເມື່ອມີທາຍໜ່ວຍເສີ່ງຮ່ວມກັນ ໜ່ວຍເສີ່ງທີ່ສຳຄັນມີສຸດໃນພາສາໄທຢັກຕື້ອ ເສີ່ງສະ ເສີ່ງພຍັງໝູນະ ແລະ ເສີ່ງວຽກງູກຕົກ ເສີ່ງມີຄວາມສຳຄັນມາກໃນການສື່ອສາຮດ້ວຍພາສາພູດ ແລະ ພາສາເຂົ້ານ

ໂສຕທັນ # 4.2.2

เรื่องที่ 4.2.2 คำกับความหมาย

ชนิดของคำ

1. คำเรียก – ร้อง
 2. คำหลัก
 3. คำแทน
 4. คำขยาย
 5. คำเชื่อม
 6. คำเสริม

ສູນທັບນີ້ # 4.2.3

เรื่องที่ 4.2.3 ประโยชน์กับการสื่อความหมาย

1. ความหมายและส่วนประกอบของประโยชน์

การติดต่อสื่อสารกันครั้งหนึ่งๆ นั้น ผู้พูดอาจใช้ถ้อยคำเดี่ยว เช่น ไม่ ใช่ ค่ะ ครับ ฯลฯ หรือหลายคำ หรือ
นำคำซ้ำnidต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับมาเรียงเป็นประโยคเรียงกันให้ได้ใจความสมบูรณ์

ประโยชน์ประกอบด้วย ประวัติ ภาระ กรรม และ ส่วนขยาย ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ใช้ต้องรับรู้จากการสร้างประโยชน์ โดยการเรียงคำในประโยชน์ตามหน้าที่ได้ถูกต้อง

2. ประเภทของประโยค

แบ่งประเภทตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้เป็น 6 ประเภท

1. ประโยชน์ของกลีบ
 2. ประโยชน์ปฏิเวช
 3. ประโยชน์คำถ้าม
 4. ประโยชน์คำสั่ง
 5. ประโยชน์ที่แสดงความต้องการ
 6. ประโยชน์ขอร้อง

3. รูปประโยค

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนเรา ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน มักใช้ทั้งประโยชน์สั่นและประโยชน์ยา ไม่ใช้อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่าง โดยมีจุดประสงค์สำคัญคือให้ผู้รับสารเข้าใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

ໂສຕທັນ # 4.3.1

4.3 ความหมายในภาษา การแปร และการเปลี่ยนแปลงของภาษา

เรื่องที่ 4.3.1 ความหมายในภาษาและการประยุกต์ของภาษา

1. ความหมายในภาษา พิจารณาได้ 2 แนวทางคือ

- พิจารณาโดยอาศัยความรู้ทางไวยากรณ์ คำๆ หนึ่งอาจมีความหมายหลายความหมาย ซึ่งเราไม่สามารถทราบความหมายได้เมื่อคำนั้นอยู่ตามลำพัง ต้องสังเกตเมื่อคำนั้นประกอบอยู่ในประโยค
 - พิจารณาโดยอาศัยบริบท เราอาจทราบความหมายของคำ โดยพิจารณาข้อความที่แวดล้อม โดยเฉพาะคำศัพท์ที่ต้องเปลี่ยน

2. ประเภทของความหมาย

ความหมายในภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความหมายโดยตรง (denotation) หมายถึง ความหมายที่หมายถึงลิ่งที่อ้างถึงโดยตรง เป็นความหมายที่เจ้าของภาษารู้และใช้กันโดยทั่วไป
 2. ความหมายโดยนัย (connotation) หมายถึง ความหมายเพิ่มเติม หรือความหมายรองที่เจ้าของภาษาซึ่งอยู่ร่วมในลังคอมเดียวกันยอมรับ

3. การแปรของภาษา

มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Variation หมายถึง การที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความแตกต่างหรือเปลี่ยนไปจากเดิม จด้วยเหตุผลหรือปัจจัยใดก็ตามเรียกว่าสิ่งนั้นมีการแปร ภาษาอาจแปรหรือต่างกันตามกาลเวลา ซึ่งเราจะเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงของภาษา เช่น การแปรเลี้ยง การแปรรูปแบบภาษา และการเปลี่ยนแปรในด้านศัพท์

ໂສຕທັນ # 4.3.2

เรื่องที่ 4.3.2 การเปลี่ยนแปลงของภาษาในสังคม

1. สาเหตุการเปลี่ยนแปลงของภาษา มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ

- การเปลี่ยนแปลงเกิดจากตัวภาษาเอง
 - การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยจากภายนอก

2. มิติการเปลี่ยนแปลงของภาษา พิจารณาได้จากมุ่งมอง 2 มิติ คือ

- มิติการลูกรักของภาษา
 - มิติการลูกรักเข้าของภาษา

ໂສຕທັນ # 4.4.1

4.4 ประเภทของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

เรื่องที่ 4.4.1 ภาษาถิ่นและภาษามาตรฐาน

หากจำแนกภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันออกตามถิ่นที่อยู่ของผู้พูด แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ภาษาถิ่น เป็นภาษาอ่ายอุยที่เกิดจากการใช้ภาษาตามถิ่นที่อยู่ของผู้พูด ภาษาถิ่นยังแบ่งออกได้ 2 ชนิดคือ ภาษากลางกับภาษาถิ่น

2. ภาษามาตรฐาน มีความหมายเช่นเดียวกับภาษากลาง คือเป็นภาษาถิ่นที่บุคคลในถิ่นนั้นเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในทางการเมือง การปกครอง หรือทางลัทธิ ยกขึ้นเป็นภาษามาตรฐาน เป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารเข้าหากันทั้งประเทศด้วยจำนวนและลำเนียงเดียวกัน

ໂສຕທັນ # 4.4.2

เรื่องที่ 4.4.2 ภาษาเฉพาะวงการ

ในลังคมหนึ่งๆ จะมีผู้ประกอบอาชีพต่างๆ หลายอาชีพ ภาษาอ่ายอุยที่ใช้เฉพาะกลุ่มอาชีพนั้นๆ เรียกว่า ภาษาเฉพาะวงการ

ลักษณะของภาษาเฉพาะวงการ

- ภาษาลีอมาลชน
- ภาษาโฆษณา
- ภาษาวิชาการและภาษาราชการ
- ภาษาการเมือง

ໂສຕທັກນີ້ # 4.4.3

ເຮືອງທີ 4.4.3 ການເຄົາພະກຸມ

ເປັນພາຍາຍ່ອຍທີ່ມີຜູ້ສ້າງເພື່ອໃຊ້ໃນກຸມຂອງຕົນເອງ ເຊັ່ນ ພາຫາວ້ຍຮຸນ ພາຫາຜູ້ໜົງ ພາຫາຂອງກຸມຄົນຫລາກ ລາຍທາງເປົດ ພາຫາໃນສື່ອລັງຄມທັງພາຫາພູດແລກພາຫາເຂີຍນ ທີ່ມີການປັບປຸງແປງຮູບແບບການໃຊ້ ຈຸນແຕກຕ່າງໄປ ຈາກພາຫາໄທທີ່ໄປເປັນອ່າງມາກ

ການໃຊ້ພາຫາເຄົາພະກຸມວ້ຍຮຸນ

ເກີດກາຈົງໃຈດັບແປງພາຫາໄທໂດຍກາເຂີຍສະກຳໄມ່ຕຽນກັບອັກຂຣິມາຕຣູານ ໂດຍເຄົາພະອຍ່າງຍິ່ງໃນ ພາຫາເຄົາພະກຸມໃນເຄືອຂ່າຍສັງຄມອອນໄລນ໌ທີ່ຜູ້ໃຊ້ພາຫາໄທໃຊ້ສົນທານຳຕ່າງໆ ໂປຣແກຣມປະຢຸກຕົ້ນຕ່າງໆ ນອກຈາກຜູ້ໃຊ້ ພາຫາໄທຈະເນັ້ນຄວາມສະດວກໃນການພິມພົດໂດຍກາເລືອກໃຊ້

ຮູບແບບການພູດ

ວ້ຍຮຸນນາງກຸມນັກຈະພູດໃໝ່ມີເລີຍງສັ້ນລົງ ອີ່ຍາວີ້ນ ອີ່ໄໝ່ອອກເລີຍຄວບກຳລ້າເລຍ ປະເກທນີ້ເຮັດໄວ້ອີກ ອ່າງວ່າ ກຸມເພື່ອນເລີຍ

ຮູບແບບການເຂີຍ

ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນການນຳຄຳພົ້ອງເລີຍທີ່ໃຊ້ຜິດຫລັກຂອງພາຫາ ເວລາເຂີຍນັ້ນ ຈະເຂີຍຕາມເລີຍພູດ ຮູບແບບ ຂອງການປັບປຸງແປງເລີຍອ່ານ ຮູບແບບປັບປຸງແປງຄວາມໝາຍ

หน่วยที่ 5 การฟังและการพูด

ตอนที่ 5.1 ความสำคัญและอุปสรรคของการฟังและการพูด

- เรื่องที่ 5.1.1 ความสำคัญของการฟังและการพูด
- เรื่องที่ 5.1.2 อุปสรรคในการฟังและการพูด

ตอนที่ 5.2 การฟัง

- เรื่องที่ 5.2.1 กระบวนการและจุดประสงค์ของการฟัง
- เรื่องที่ 5.2.2 สไตล์และระดับในการฟัง
- เรื่องที่ 5.2.3 การฟังทั่วไป
- เรื่องที่ 5.2.4 การฟังภายใต้สถานการณ์เฉพาะ

ตอนที่ 5.3 การพูดทั่วไป

- เรื่องที่ 5.3.1 ประเภทของการพูดทั่วไป
- เรื่องที่ 5.3.2 การสนทนา
- เรื่องที่ 5.3.3 การพูดในที่สาธารณะ

ตอนที่ 5.4 การพูดเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

- เรื่องที่ 5.4.1 การพูดแบบตรงไปตรงมา
- เรื่องที่ 5.4.2 การเล่าเรื่อง
- เรื่องที่ 5.4.3 การพูดเพื่อนำเสนอใจ
- เรื่องที่ 5.4.4 การพูดในที่ประชุม

โสตทัศน์ # 5.1.1

ตอนที่ 5.1 ความสำคัญและอุปสรรคของการฟังและการพูด

เรื่องที่ 5.1.1 ความสำคัญของการฟังและการพูด

การฟังและการพูดมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันสำหรับมนุษย์ทุกคนตั้งแต่ลีมตาตื่นไปจนเข้านอน การสื่อสารด้วยการฟังและการพูดมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีความราบรื่น เกิดความเข้าใจ ร่วมกันระหว่างผู้ฟังกับผู้พูด และมีความสำคัญต่อการประกอบการงานโดยเฉพาะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในงานที่ทำ เช่น ผู้บังคับบัญชาอยู่มหอย สนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชาที่สามารถสื่อสารกันได้อย่าง เข้าใจและสนับสนุน ดังนั้นทุกคนจะต้องมีทักษะการฟังและการพูดซึ่งเป็นทักษะการติดต่อขั้นพื้นฐานของมนุษย์

ໂສຕທັນນີ # 5.1.2

ເຮືອງທີ 5.1.2 ອຸປສຣຄໃນການຝຶ່ງແລກພູດ

ຄວາມສໍາເລົງຂອງການລື້ອສາຮັດວ່າຍການຝຶ່ງແລກພູດໄມ້ໄດ້ອາຄີຍເພີ່ງອອກຄົວມຸ້ວັນທີເປັນຄາສຕຽບທາງວິຊາການຕິດຕໍ່ລື້ອສາ ຈິຕວິທີຍາ ສັງຄົມວິທີຍາແລະອື່ນ ຈ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຕ້ອງອາຄີຍຄືລປະໃນການຝຶ່ງແລກພູດ ຂຶ່ງອຸປສຣຄໃນການຝຶ່ງແລກພູດສາມາຮັດແຍກພິຈາຮນາໄດ້ເປັນ 4 ອົງຄົປະກອບດີ່ວັດ ຜູ້ພູດຫົວໜ້າຜູ້ສົ່ງສາຮ ສາຮ ຜູ້ຝຶ່ງຫົວໜ້າຜູ້ຮັບສາຮ ແລະ ສກວະແວດລ້ອມ ດັ່ງນີ້

1. ຜູ້ພູດຫົວໜ້າຜູ້ສົ່ງສາຮ

(1) ອຸປສຣຄຂະະເຕີຍມເຮືອງທີຈະພູດ ຈຸດເວີ່ມຕົ້ນຂອງກະບວນການຝຶ່ງແລກພູດ ດີວູ້ຜູ້ພູດຫົວໜ້າຜູ້ສົ່ງສາຮ ແລະ ສາຮທີ່ຜູ້ພູດລ້ຽງຂຶ້ນ ປັບປຸງທາໃນສ່ວນນີ້ຈາກເກີດຈາກເຮືອງຮາວທີ່ຈະລື້ອສາມີລັກຜະນະ ໄດ້ແກ່ໄມ້ຄູກຕ້ອງ ຂາດຄວາມໜັດເຈນ ໄທ້ຂ້ອມຸລີໄມ່ຄຽນ ຂາດຫລັກສູານສັນບລຸນຸນ ປະນິມານແນ້ອທານາກຫົວໜ້າຍເກີນໄປ ແນ້ອທາຍາກຫົວໜ້າຍເກີນໄປ ແນ້ອທາ ໄມ່ສອດຄລ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຝຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ

(2) ອຸປສຣຄຂະະລື້ອສາ ໃນຂະນະທີ່ທໍາການລື້ອສາຜູ້ພູດມີສ່ວນສຳຄັນຕ່ອງຄວາມສໍາເລົງໃນກະບວນການຝຶ່ງ ເຊັ່ນກັນ ປະເທັນທີ່ເປັນອຸປສຣຄໃນຂະະລື້ອສາ ໄດ້ແກ່ ບຸຄລິກພາບໄມ່ນ່າເຊື້ອດືອງອັນຜູ້ພູດ ການແຕ່ງກາຍຂອງຜູ້ພູດ ທີ່ໄມ່ເໜາະສົມກັບກາລເທັກ ໃຊ້ພາຫະທີ່ຢາກເກີນໄປ ໃຊ້ທ່າທາງປະກອບທີ່ໄມ່ເໜາະສົມ ເປັນຕົ້ນ

2. ສາຮ ອົງຄົປະກອບຂອງສາຮຫົວໜ້າເຮືອງຮາວ/ເນື້ອທາທີ່ພູດ ອາຈເປັນອຸປສຣຄຕ່ອງການຝຶ່ງໄດ້ເຊັ່ນກັນທາກເນື້ອທາ ໄມ່ນ່າສນໃຈໄມ່ຕຽນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຝຶ່ງ ຍາກເກີນໄປ ມາກເກີນໄປ ກ່າຍເກີນໄປ ພົບກົດກົດໄປ ໃຫ້ໜ້າຫຼັກສູນ ໄມ່ທັນເຫດການນີ້

3. ຜູ້ຝຶ່ງຫົວໜ້າຜູ້ຮັບສາຮ ມີອຸປສຣຄໃນການລື້ອສາ ດັ່ງນີ້

- (1) ຂ້ອຈຳກັດທາງຮ່າງກາຍຈົດໃຈຂອງຜູ້ຝຶ່ງຫົວໜ້າຜູ້ຮັບສາຮ
- (2) ຜູ້ຝຶ່ງຂາດການເຕີຍມຕໍວ
- (3) ອົກຕິຕ່ອງຜູ້ພູດຫົວໜ້າຜູ້ຝຶ່ງຄອນເກື່ອນ ຈ
- (4) ພຸດທິກຣມການຝຶ່ງທີ່ໄມ່ເໜາະສົມ ເຊັ່ນ ຂອບຕັດລິນຜູ້ອື່ນ ຍົດຕິດກັບຕົນເອງ ຂາດຄວາມອດທນໃນຝຶ່ງ ເລືອກຝຶ່ງເນັພາປະເທັນ ສນໃຈເຕີ່ລະຮາຍລະເອີ່ດແທນທີ່ຈະສນໃຈໃນສາຮສຳຄັນ ຄວາມສອດຮູ້ສອດ ເກື່ອນໃນເຮືອງທີ່ໄມ່ເກື່ອງຂັ້ນກັບຕົນເອງ ຂອບໜັດຈັງທວະ ຂອບເປັນຈຸດສນໃຈ

4. ສກວະແວດລ້ອມ ເປັນຕົວແປຣສຳຄັນທີ່ໃຫ້ເກີດອຸປສຣຄການລື້ອສາ ຈຳແນກເປັນ 2 ປະເທດ ດີວັດ

- (1) ສກວະແວດລ້ອມທາງກາຍພາບ
- (2) ສກວະແວດລ້ອມທາງສັງຄົມວັດນົບຮ່ວມ

ໂສຕທັນ # 5.2.1

ຕອນທີ 5.2 ກາຮັ້ງ

ເຮື່ອງທີ 5.2.1 ກະບວນກາຮັ້ງແລະຈຸດປະສົງຂອງກາຮັ້ງ

ກາຮັ້ງໄມ້ໃຊ້ເປັນເພີ່ມການ “ໄດ້ຍິນ” ທາງກາຍກາພເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ກາຮັ້ງມີຄວາມໝາຍໄປຈົນຄຶງການທີ່ຜູ້ຝັ້ງແສດງ ອີເມວໄມ້ແສດງປົກກິຣີຢາໄຕ້ຕອບຈາກກາຮັ້ງນັ້ນ ຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍກະບວນກາຮັ້ງຕາມແນວຄົດ ຖຍາກີ (Tyagi, 2013) ໃນ 5 ຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນ ດືອນ

ຂັ້ນທີ 1 ກາຮັບສາຮ່ວຍການໄດ້ຍິນ

ຂັ້ນທີ 2 ກາຮັບສາຮ່ວຍການເຮັດວຽກ

ຂັ້ນທີ 3 ກາຮັບສາຮ່ວຍການຮັບຮັດໄດ້

ຂັ້ນທີ 4 ກາຮັບສາຮ່ວຍການຕັດລືນ

ຂັ້ນທີ 5 ກາຮັບສາຮ່ວຍການໂຕ້ຕອນ

ໂດຍຈຸດປະສົງຂອງກາຮັ້ງແບ່ງໄດ້ ດັ່ງນີ້ ກາຮັ້ງເພື່ອກາຮັບສາຮ່ວຍການໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ ເພື່ອຫຍ່ອນໃຈ ເພື່ອປະມາລີ້ມູນ ເພື່ອສ້າງລົມພັນອົກາພ ເພື່ອກາວິນິຈລີຍ ວິຈາຮົນແລະຕັດລືນ ເພື່ອການນຳບັດ ເພື່ອຮ່ວມກັນແກ້ໄຂປັບປຸງທາ

ໂສຕທັນ # 5.2.2

ເຮື່ອງທີ 5.2.2 ສໄຕລີແລະຮະດັບໃນກາຮັ້ງ

ແຕ່ລະບຸຄຄລມີຄວາມໝອບໃນສິ່ງທີ່ຮັບຝັ້ງແຕກຕ່າງກັນໄປ ທັງນີ້ຂຶ້ນອູ້ກັບອຸປະນິລີຍ ກາຮັບສາຮ່ວຍການໃນສິ່ງທີ່ຈຳເລີຍມີຫຼັງອື່ນ ຈຳແນກສໄຕລີ (style) ກາຮັ້ງອອກເປັນ 4 ປະເທດ ໄດ້ແກ່

- (1) ຄວາມໝອບໃນເນື້ອຫາສາຮະ
- (2) ຄວາມໝອບໃນຜູ້ສັງສາຮ
- (3) ກາຮັ້ງທີ່ຍືດເວລາເປັນຫລັກ
- (4) ຄວາມໝອບໃນລືລາແລະວິທີການນຳເສນອ

ກາຮັ້ງມີ 3 ຮະດັບ ໄດ້ແກ່

- (1) ກາຮັ້ງຮະດັບປົກປັກ
- (2) ກາຮັ້ງຮະດັບຕັ້ງໃຈແຕ່ເນື້ອຍໜາ
- (3) ກາຮັ້ງຮະດັບກະຕືອວິວໜ້ວນຫົວໜ້ວນ

ໂສຕທັນນີ # 5.2.3

ເຮືອງທີ 5.2.3 ກາຣັງກ່າວທ່ວ່າໄປ

ກະບວນກາຣັງກ່າວໃຫ້ສຖານກາຣັນທ່ວ່າໄປ ອາທິ ກາຣັງກ່າວທີ່ໃຫ້ສະຫະນາໃນຊີວິຕປະຈໍາວັນ ກາຣັງກ່າວບຣະຍາຍແລະ ກາຣັງກ່າວທາງຫຼຸກຈົປະເທດຕ່າງໆ ລາມາຮອຄາສີຍທັກຂະໜີ້ພຸດທິກຣມກາຣັງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະລິຫິພລໄດ້ຕ້ອງກາຣ ໂດຍກະບວນກາຣັງກ່າວໃຫ້ສຖານກາຣັນທ່ວ່າໄປທີ່ນໍາໄປສູ່ກາຣັງພັດນາທັກຂະໜີ້ພຸດທິກຣມກາຣັງ ໃນກາຣັງ ແບ່ງເປັນ 4 ຂັ້ນຕອນ ດືວ

- 1) ກາຣັງກ່າວທີ່ ດືວ ກາຣັງກ່າວປະເທົ່ານີ້ ກາຣັງກ່າວສົ່ງສານ ກາຣັງກ່າວຜູ້ພຸດ ກາຣັງກ່າວຮ່າງກ່າວແລະຈິຕຈິ ຂອງຜູ້ກ່າວ ແລະກາຣັງມີດ້ານກ່າວກາພ**
- 2) ພຸດທິກຣມກາຣັງ ປະກອບດ້າຍ ກາຣັງອ່າງມີສາມາຊີ ໃຊ້ປຳລູ້ຄູາໃນກາຣັງ ແລະກາຣັງເຫັນການ ຮັບກ່າວ**
- 3) ພຸດທິກຣມສະຫຼອນກັບ ດືວ ກາຣັງແສດງກາຣັງສະຫຼອນກັບພື້ນທີ່ຕ່ອບສົນອົງຕ່ອກກາຣັງສົ່ງສານເກີດຂຶ້ນໄດ້ທັ້ງໃນ ຂະນະກ່າວແລະກ່າວໜັງທີ່ຜູ້ພຸດຈະກາຣັງສົ່ງສານ ຮະຫວ່າງກາຣັງສົ່ງສານຜູ້ກ່າວສາມາດແສດງພຸດທິກຣມສະຫຼອນ ກັບແບບອວັຈນະກາໝາເພື່ອແສດງຄົງຄວາມຕັ້ງໃຈແລະຕິດຕາມກາຣັງສົ່ງສານ**
- 4) ກາຣັງກ່າວທີ່ ໄດ້ແກ່ ຖບທຸນຮາຍລະເອີຍດເພີ່ມເຕີມຈາກປະເທົ່ານີ້ໃນກາຣັງ ປະເມີນ ສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບກ່າວອີກຮັ້ງຄົງຄົງຄວາມຖຸກຕ້ອງ ນໍາເຊື່ອຄືວ ປະເມີນກະບວນກາຣັງຫຼືພຸດທິກຣມກາຣັງຂອງ ຕົນເອງວ່າມີປະລິຫິພລຫຼືວ່າມີ ສົກຂາເພີ່ມເຕີມໃນປະເທົ່ານີ້ຢັ້ງໄມ່ຂັ້ດເຈນ**

ໂສຕທັນນີ # 5.2.4

ເຮືອງທີ 5.2.4 ກາຣັງກ່າວໃຫ້ສຖານກາຣັນເຂົາພາະ

ທາກບຸຄຄລຫຼືວົກລຸ່ມທີ່ເຮົາຕ້ອງສົ່ງສານດ້າຍຕກອງຢູ່ໃນສະພາບຄັບຂອງໃຈຫຼືສົ່ງສານດ້າຍອາຮມນີ້ ຫຼືໃຊ້ຄຳພຸດ ທີ່ຂັ້ນຂ້ອນຢູ່ຢາກ ກ່າວໃຫ້ກາຣັງກ່າວນີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເຫັນກາຣັງເຂົາພາະເພີ່ມເຕີມຈາກກາຣັງທ່ວ່າໄປ ທີ່ຜູ້ຮັບສານ ຫຼືຜູ້ກ່າວທີ່ຕ້ອງມີທັກຂະກາຣັງທີ່ຈຳເປັນສຳຮັບສຖານກາຣັນເຂົາພາະນັ້ນ ແລະ ດັ່ງນີ້

1) ກາຣັງອ່າງກະຕືອຮັ້ວັນ ກາຣັງປະເທດນີ້ໄໝໃໝ່ກາຣັງເຂົາພາະ ແລະ ແຕ່ຜູ້ກ່າວທີ່ຕ້ອງມີຄວາມກະຕືອຮັ້ວັນທີ່ ແສດງອອກດ້າຍປົງປັງກິຽມຢາຕ່າງໆ ໃນເສີ່ງນັກຕ່ອກກາຣັງຕົວດ້ວຍກະບວນກາຣັງຕັ້ງແຕ່ຕັ້ນຈົນຈົບ ກາຣັງປະເທດໃຫ້ ຄວາມສຳຄັນຕ່ອງຜູ້ພຸດ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຄິດ ອາຮມນີ້ ຄວາມຮູ້ສັກໃນຄວາມໝາຍຂອງສານ ທີ່ຜູ້ພຸດສື່ອຍ່າງຖຸກຕ້ອງ

2) ກາຣັງເສີ່ງວິພາກໜີ້ ຜູ້ກ່າວທີ່ຕ້ອງວິເຄຣະໜີ້ສານທີ່ໄດ້ຮັບດ້າຍຄວາມພິນິຈີພິເຄຣະໜີ້ແລະສາມາຮວິພາກໜີ້ຫຼື ຕັດລືນແລະໃຫ້ຄວາມກາຣັນ ສຖານກາຣັນເຊັ່ນນີ້ ເຊັ່ນ ກາຣັງກ່າວທີ່ຕ້ອງມີຄວາມພິນິຈີພິເຄຣະໜີ້ໃຈ ຈາກກາຣັງກ່າວທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຕັດລືນໃຈ ກາຣັງກ່າວທີ່ຕ້ອງມີຄວາມພິນິຈີພິເຄຣະໜີ້ໃຈ ເປັນຕົ້ນ

ໂສຕທັນນີ # 5.3.1

ຕອນທີ 5.3 ກາຣພູດທ່ວໄປ

ເຮືອງທີ 5.3.1 ປະເກທຂອງກາຣພູດທ່ວໄປ

ກາຣພູດມີສອງປະເກທຄືອ ກາຣສນທາ ແລະກາຣພູດໃນທີ່ສາຫະນະ ໂດຍມີເກັນທີ່ໃນກາຣແປງດັ່ງນີ້ ພື້ນທີ່ຫົວ
ສຕານທີ່ທາງກາຍກາພທີ່ກາຣພູດນັ້ນ ຈະ ເກີດຂຶ້ນ ຄວາມສັມພັນຮີຮະຫວ່າງຜູ້ພູດກັບຜູ້ຟັງເຮືອງທີ່ພູດເກີຍວ່າຂອງກັບບຸກຄຸລທີ່ມີ
ຄວາມສັມພັນຮີເປັນສ່ວນຕົວຫົວໝາຍໃຫ້ເກັນທີ່ຫົວກອບຄວນຄຸມທີ່ເປັນທາງກາຣຫົວໝາຍ ໂດຍກາຣພູດ
ທັ້ງສອງປະເກທມີຄວາມຄລ້າຍຄລິ້ງກັນໃນແກ່ກະບວນກາຣພູດ ໜ້າທີ່ ຄວາມເປັນປັຈຈຸນຮ່ວມກັນ ແລະເປັນກາຣສື່ອສາຮ
ຮະຫວ່າງບຸກຄຸລ ໃນຂະນະເດືອກກັນກີມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຄືອ ລັກຊະນະຂອງກິຈການ ສາຮະຂອງສາຮ ຄວາມສັມພັນຮີ
ຮະຫວ່າງຜູ້ພູດກັບຜູ້ຟັງ ກາຣເຕີຍມກາຣ ຜູ້ຟັງ ກາຍາທີ່ໃໝ່ ແລະວິທີກາຣລື່ອສາຮ

ໂສຕທັນນີ # 5.3.2

ເຮືອງທີ 5.3.2 ກາຣສນທາ

ກາຣສນທາເປັນເຫດຖາກຮົນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ກາຍໃຕ້ບົບທີ່ໄມ່ເປັນທາງກາຣ ແຕ່ກາຣສນທາກີ່ຍັງເປັນປັບປຸງຫາ
ກັບຜູ້ພູດທັ້ງກາຣສນທາກັບບຸກຄຸລທີ່ເຮົາໄມ່ເຄີຍຄຸນເຄຍແລະກາຣພູດຄຸຍກັບບຸກຄຸລທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກ ຜູ້ພູດຈຶ່ງກວຽພັນນາທັກະນະຂອງ
ກາຣສນທາໃໝ່ປະລິຫຼິພໄດ້ມີວິທີດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

- 1) ຕັ້ງສົດກ່ອນພູດ ຄືອ ກາຣເຕີອນຕ້າວເອງເກີຍວ່າກັບກາຣຄຸມອາຮມນີ້ຍ່າງເໝາະສມກັບກາລເທະະ
- 2) ໄນຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງແສດງຮຽມໝາດີຂອງຜູ້ພູດຍ່າງໝົດເປີດຕົວກາຣພູດໃນຮະດັບທັນນີ້
ຈະຊ່ວຍລົດຄວາມເລື່ອງໃນຄວາມລົ້ມເຫລວຂອງກາຣສນທາລົງ
- 3) ພູດເຮືອງນາກເລື່ອງເຮືອງລົບ ແລະເລື່ອງກາຣພູດປະເດັນທີ່ອ່ອນໄໝ່ ເຊັ່ນ ສາສນາ ກາຣເມືອງ ແລະ
ເຮືອງສ່ວນຕົວ
- 4) ສ້າງຄວາມຄລ້າຍຄລິ້ງໃນບຸກຄຸລືກກາພກັບຜູ້ຟັງອາຈາເປັນຄວາມຮູ້ສຶກແບນເດີຍກັນ ກາຣມົງມືລຳນາເດີຍກັນ
ພູດດ້ວຍລຳນັ້ນທີ່ຫຼັງຄືນເດີຍກັນ ຮສນິຍມທີ່ຄລ້າຍກັນ ໃລະ
- 5) ແລກເປີ່ຍນກາຣສນທາ ທຳໃຫ້ເກີດກາຣສື່ອສາຮແບນສອງທາງທີ່ສັງຜລໃຫ້ກາຣສື່ອສາຮເປັນໄປຢ່າງຮາບຮືນ
- 6) ໃຊ້ກາຣຟັງເພື່ອກາຣສນທາ ຄືອ ກາຣຟັງຍ່າງກະຮົດຕື່ອຮົວໜ້າທີ່ກະຮົດໃຫ້ຄູ່ສນທາທີ່ກຳລັງເປັນຜູ້ພູດຮັບຮູ້ວ່າເຮົາ
ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ
- 7) ຕ້ອງທັນເຫດຖາກຮົນຂ່າວສາຮ ກາຣຕິດຕາມຂ່າວສາຮແລະເຫດຖາກຮົນຮອບຂ້າງໃຫ້ເປັນປັຈຈຸນຈະມີສ່ວນໃນກາຣ
ສນທາໄດ້ຍ່າງໄທລື່ນ
- 8) ພູດໃນລື່ງທີ່ຜູ້ຟັງຂອບ ຈະທຳໃຫ້ຜູ້ຮ່ວມວ່າງສນທາສນຍາໃຈ
- 9) ອຍ່າຂັດແລະອຍ່າໝ່າມຸ່າສນທາ ເພຣະກາຣຂັດຂຶ້ນກລາງຄັນເທົ່າກັນເປັນກາຣໄມ້ໃຫ້ເກີຍຮົດແກ່ຜູ້ພູດ ແລະທຳລາຍ
ບຮຽກາກສຂອງກາຣສນທາ
- 10) ມີກາຣເຕີຍມຕົວລ່ວງໜ້າ ກາຣສນທານາງງານທີ່ລຳຄັ້ງ ອາຈາເປັນຕ້ອງວາງແພນລ່ວງໜ້າວ່າຜູ້ຮ່ວມງານ
ຄືອໃຈຣ ມົງມືລັງຍ່າງໄຣ ແລະເຮືອງທີ່ກວຽຍບົກຂຶ້ນມາສນທາຄືອເຮືອງອະໄຣ
- 11) ຕັ້ງໃຈສັງເກຕອກກັບກຣີຍາຂອງຜູ້ຮ່ວມສນທາ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າກວຽບປົບຕິກາຣພູດຕ່ອໄປຢ່າງໄຣ

ໂສຕທັນ # 5.3.2 (ຕ່ອ)

- 12) ໃຊ້ຄໍາດາມໃຫ້ເປັນປະໂຍ່ນໆ ຄໍາດາມສາມາດໃຊ້ເປັນປະເທັນຊ່ວຍເຮີ່ມຕົ້ນໃນການສູນທາ ຕຽບສອບ
ຄວາມຖຸກຕ້ອງຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແສດງຄື່ງຄວາມສູນໃຈ ແລະກາຮສະຫຼອນກັບເພື່ອຂໍາຍປະເທັນໃນ ກາຮພູດ
ຕ່ອໄປ

ໂສຕທັນ # 5.3.3

ເຮືອທີ 5.3.3 ກາຮພູດໃນທີສາຫະນະ

ກາຮພູດໃນສາຫະນະ ໂມຍຄື່ງ ກາຮພູດປະເທດຕ່າງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບົບທີ່ຜູ້ພູດແລະຜູ້ຟ້າໄມ່ຄຸ້ນເຄຍ ຜູ້ຟ້າໄ
ເປັນກຸລຸ່ມທີ່ມີຄວາມທາງໝາຍໝາດເລັກຫຼືວ່າງ ຖາຍໃຕ້ກູ່ເກີນທີ່ເປັນທາງການ ດື່ອ ກາຮສື່ອສາຮດ້ວຍກາຮພູດກັບ
ກຸລຸ່ມຫຼືວ່າງກັບສາຫະນະປະເທດຕ່າງ ອາທີ ກາຮນໍາເສັນອານຸໃນທີ່ປະໜຸມ ກາຮເຈຣາຕ່ອຮອງ ກາຮອກປະປາຍ ໍລະ
ກາຮພູດໃນທີ່ສາຫະນະທີ່ມີວັດຖຸປະສົງຄົ່ນເພາະຜູ້ພູດຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັນນາທັກະະ ດັ່ງນີ້

- 1) ກາຮດຄວາມວິຕກັງວລໃນກາຮພູດໃນທີ່ສາຫະນະ

- 2) ກາຮພັນນາທັກະະທີ່ໄປໃນທີ່ສາຫະນະຄວາມກົງກັນກາຮພັນນາໃນ 2 ປະເທັນ ດັ່ງນີ້

ປະເທັນທີ່ທີ່ນີ້ ກາຮເຕີຍມກາຮພູດ ເຮີມຕັ້ງແຕ່ ກາຮກຳນັດຫວ້າຂ້ອແລກວິເຄາະທີ່ຜູ້ຟ້າໄ
ພູດທີ່ປະກອບດ້ວຍ 3 ສ່ວນ ສ່ວນນຳ ສາຮະ ສ່ວນສຽບ ເອກສາຮແລະສື່ອປະກອນ ແລະກາຮຝຶກຊ້ອມ

ປະເທັນທີ່ສອງ ກາຮພູດ ຂຶ້ງກາຮພູດໃນທີ່ສາຫະນະຕ້ອງກະຈັບ ຂັດເຈັນ ແລະມີລື້ສັນເພື່ອສ້າງຄວາມນ່າສັນໃຈ
ແລະໜ້າມຕິດຕາມ ນອກຈາກນັ້ນກາຮໃຊ້ອາກັກກີຣີຢາທີ່ເໜາະສົມ ເຊັ່ນ ສາຍຕາ ນ້ຳເລື້ອງ ແລະທ່າທາງ ເພື່ອດຶງດູດຜູ້ຟ້າໄ
ສັນໃຈແລະຕິດຕາມປະເທັນທີ່ພູດ

- 3) ກາຮປະເມີນກາຍໜັງ ເພື່ອປ່ຽນປຸງກາຮພູດຫຼືກາຮນໍາເສັນອີ້ນໂຄກສົດຕ່ອໄປ

ໂສຕທັນ # 5.4.1

ຕອນທີ 5.4 ກາຮພູດເພື່ອວັດຖຸປະສົງຄົ່ນເພາະ

ເຮືອທີ 5.4.1 ກາຮພູດແບບຕຽບໄປຕຽບມາ

ໃນບາງສັກກາຮນີ້ ຜູ້ພູດຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ກາຮພູດເພື່ອແສດງຄວາມຕ້ອງກາຮຫຼືເປີດເພີຍຄວາມຮູ້ລົກແບບຕຽບໄປ
ຕຽບມາ ກາຮພູດແບບຕຽບໄປຕຽບມາຈັດອູ້ກໍ່ກຳລາງຮ່ວ່າງກາຮພູດແບບກ້າວຮ້າວ ກັບກາຮພູດແບບເຈື່ອຍໜາ ໂດຍມີລັກຊະນະດັ່ງນີ້
ດື່ອ ແສດງຄວາມຕ້ອງກາຮຢ່າງໜັດເຈັນ (ຮວມຄື່ງກາຮປົງເສອຍຢ່າງຕຽບໄປຕຽບມາ) ປົງປົກຕິຕ່ອນບຸກຄລອື່ນອ່າງເຄົາພ ດຳນິ້ງ
ຄື່ງຄວາມຕ້ອງກາຮແລະລົກທີ່ຂອງບຸກຄລອື່ນເຊັ່ນກັນ ບ່ອຍຄັ້ງທີ່ໃຊ້ກາຮປະນີປະນອມ ດຳນິ້ງຄື່ງຄວາມລັມພັນຮົວ່ວ່າງກັນ
ໃຊ້ກາຍາທີ່ຂັດເຈັນຕຽບປະເທັນ ແລະເຄົາພໃນຄັກດີຕົວຢ່າງຕົນເອງ

ໂສຕທັນ # 5.4.2

5.4.2 ກາຣເລ່າເຮືອງ

ກາຣເລ່າເຮືອງ ນອກຈາກຈະຄູກໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນປະເກດຕ່າງ ທ່ານ ແລ້ວ ຍັງໃຊ້ເພື່ອຄວາມບັນເທິງໄປພວັນກັນ ຈຸດເດັ່ນຂອງກາຣເລ່າເຮືອງຄືກາຣຄ່າຍທອດເຮືອງຮາວທີ່ມີກາຣຝູກເຮືອງຮາວແລະບ່າທຂອງບຸດຄລ່ທີ່ເປັນຕົວລະຄຣທຳໃຫ້ ສ້າງອາຮມນີ້ຮ່ວມໃຫ້ກັບຜູ້ຟັງໄດ້ ແລະກາຣເລ່າເຮືອງສາມາດໃຊ້ປະກອບກັນກາຣຝູດໃນທີ່ສ້າຮາຣະປະເກດອື່ນ ເພື່ອ ເພີ່ມນໍ້າຫັນກັບຂໍ້ມູນນໍາຕິດຕາມມາກັບເຂົ້າ ເຊັ່ນ ປະກອບກາຣບ່າຍ ກາຣນໍາເສນອງນາໃນທີ່ປະຊຸມ ເປັນຕົ້ນ

ເຮືອງເລ່າສາມາຮັດໃຊ້ປະໂຍ້ນນີ້ເພື່ອໃຫ້ເຮືອງບຽບລຸວັດຖຸປະລົງຂອງກາຣຝູດທີ່ກໍາທັນໄວ້ ອຍ່າງໄກ້ຕາມຂ້ອເທົ່າ ຈົງຍັງຄົວເປັນຫຼັກພື້ນຖານທີ່ຜູ້ຟັງດ້ວຍຮັກຂາໄວ້ ໂນ່ງເຊັ່ນນັ້ນເຮືອງທີ່ເລົາຈະກລາຍເປັນກາຣບິດເບື່ອນ ເຮືອງເລ່າມຶກໄລ ກາຣທຳການປະກອບດ້ວຍ ກາຣສໍາດັບເຮືອງຮາວ ຕົວລະຄຣ ໂຄງເຮືອງ ມີກາຣຍົດໂຍງກັບເວລາແລະສຖານທີ່ ແລ້ວ ກາຣພລິຕສາຮ

ໃນກາຣພັດນາທັກະກາຣເລ່າເຮືອງຜູ້ເລ່າສາມາຮັດພັດນາຂັ້ນຕອນນ່າຍ ທ່ານ ຄືວ່າ ຂັ້ນແຮກນໍາເສນອເຫດຖາຣນີປັ້ງທາ ທີ່ຕຽບຈຸດຈາກປະສົບກາຣນີສ່ວນຕົວທີ່ເຮົາຄວາມຮູ້ສຶກ ຂັ້ນຕ່ອມາຈິງພູດດິນວິທີກາຣປົງປັດທີ່ໃຊ້ເພື່ອປັບກັນຫຼືກ່າໄຂປັ້ງທາ

ໂສຕທັນ # 5.4.3

5.4.3 ກາຣຝູດເພື່ອໂນມໜ້າໃຈ

ບ່າທານທະໜາທີ່ຂອງກາຣຝູດເພື່ອກາຣໂນມໜ້າໃຈ ໃຊ້ໃນກາຣຝູດເພື່ອກາຣປະກອບອາຊີ່ພ ເຊັ່ນ ກາຣຂາຍ ກາຣຊັກຈູງໃຫ້ຜູ້ຮ່ວມປະຊຸມຄລ້ອຍຕາມ ພົມກາຣຂອງໃຫ້ຄູ່ສົນທານໜ່ວຍເໜືອ ກາຣໂດ້ແຍ້ງທາງຄວາມຄືດ ແລ້ວ ນອກຈາກນັ້ນ ຂ່າວສາຮໂດຍເພາະກາຣໂຟ່ານາຜ່ານສື່ອປະເກດຕ່າງ ແລ້ວ ລ້ວນໃຊ້ໃໝ່ເທັນນິກາຣລື່ອສາຮເພື່ອກາຣໂນມໜ້າໃຈ ກາຣຝູດ ເພື່ອໂນມໜ້າໃຈຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ສຳຄັນ ຄືວ່າ

- (1) ຍ້າເຕືອນທັກນົດຕິ ຄວາມເຊື່ອ ຢ້ວີອຳນິຍມຂອງຜູ້ຟັງທີ່ມີອູ່ເດີມໃຫ້ຫັນແນ່ນຂຶ້ນ
- (2) ຂັກຈູງຫຼືໂນມໜ້າໃຫ້ຜູ້ຟັງເປັນແລ້ວຢືນແປລັງທັກນົດຕິ ຄວາມເຊື່ອຫຼືອຳນິຍມທີ່ມີອູ່ເດີມ
- (3) ຂັກຈູງຫຼືໂນມໜ້າໃຫ້ຜູ້ຟັງແສດງພຸດທິກຣມຫຼືກປົງປັດຕາມທີ່ຜູ້ຟັງໂນມໜ້າ

ກາຣຝູດເພື່ອໂນມໜ້າໃຈຈະເກີດປະສົກທີ່ພລື່ອຍ້ອງກັນ 4 ອົງຄປະກອບ ຄືວ່າ

- (1) ຄວາມເຊື່ອໂຍງກັບບຸດຄລ ກາຣຝູດຕ້ອງມີຄວາມເກີຍວ່າຂົ້ນແລະມີຄວາມສຳຄັນຜູ້ຟັງໃນເຮືອນັ້ນ ທີ່ຜູ້ຟັງຈະ ນຳຕົວເອງເຂົ້າມາເກີຍວ່າຂົ້ນ
- (2) ອາຮມນີ້ແລະຄວາມຮູ້ສຶກ
- (3) ບຸດຄລິກາພສ່ວນບຸດຄລ ແລະ
- (4) ບຣຍາກາສແວດລ້ອມ

5.4.4 ກາຣພູດໃນທີປະຊຸມ

ນທບາທແລະຄວາມສຳຄັງຂອງກາຣພູດໃນທີປະຊຸມ ເປັນເວທີໃຫ້ເກີດຂຶ້ອຕກລົງຫຼືຂໍ້ອຍຸດໃນ ກາຣປົງບັດທັ້ງທາງ
ອຸຮົກຈິຈະລະທີ່ໄມ້ໃຊ້ເຊີ້ງອຸຮົກຈິຈະເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ກາຣພູດໃນທີປະຊຸມຍັງມີນທບາທສຳຄັງອື່ນ ອີກ ເຊັ່ນ

- 1) ສ້າງຄວາມຜູກພັນໃນງານ ກາຣປະຊຸມເປັນທີ່ຮ່ວມຂອງຜູ້ເກີຍວ່າຈົ່ງເປັນຫຼຸດທີ່ຈະທຳໄຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມມື
ຄວາມຮັບຜິດຂອບຮ່ວມກັນ
- 2) ແລກເປົ້າລື່ອນຂ້ອມູລ ກາຣປະຊຸມເປັນເວທີແລກເປົ້າລື່ອນຂ້ອມູລແລະຄວາມຄິດເຫັນຮະຫວ່າງກັນ
- 3) ຕິດຕາມງານ ກາຣປະຊຸມເປັນຫຼຸດທີ່ຈະທຳໄຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມມື
- 4) ສ້າງຄວາມຮັບຜິດຂອບແລະເຮັຍນັ້ງຮ່ວມກັນ
- 5) ເວທີ່ສ້າງແຮງຈຸງໃຈແລະແຮງບັນດາລໃຈ ສາມາດໃຊ້ກາຣປະຊຸມເພື່ອສ້າງແຮງຈຸງໃຈ ໂດຍການນຳເສັນອົງ
ວິສະຍົບທັກນີ້ ເປົ້າຫມາຍ ພລສຳເຮົາ ຮາງວັລທີ່ໄດ້ຮັບຫຼືອື່ນ ອີກ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເກີດປະລິທິພາບກາຣທຳການ

ແນວທາງກາຣເພີ່ມປະລິທິພາບກາຣພູດໃນທີປະຊຸມ ປະກອບດ້ວຍ

- 1) ຄືກ່າວວະກາຣປະຊຸມລ່ວງໜ້າ
- 2) ຄືກ່າວຮ່າຍຂໍອື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ເປັນກາຣວິເຄຣະຫຼືຜູ້ຟັງ ແລະຮ່າຍຂໍອື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມປ່ອນອະໄຮ
ລ່ວງໜ້າເກີຍວ່າກັບກາຣປະຊຸມໄດ້
- 3) ເລືອກທີ່ນັ້ນໃນທີປະຊຸມ
- 4) ຄວາມສຳຄັງຂອງເຮົາໃນທີປະຊຸມ
- 5) ກາຣຕັ້ງໃຈຟັງ
- 6) ຂ້ອພິຈານາເມື່ອຈະພູດ ເຊັ່ນ ເຮື່ອງທີ່ຈະພູດເກີຍວ່າຈົ່ງກັບວາරະຫຼືອ່ານີ່ ພູດດ້ວຍຄວາມມັນໃຈ ນ້ຳເລີຍງົດເຈນ
ສຸກາພ ພູດໃຫ້ກະຈັບແລະຕຽນປະເທັນ ຄວາມເປັນກາຣພູດທີ່ນຳໄປສູ່ກາມມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຟັງ ໄລໆ

หน่วยที่ 6 การอ่านและการเขียน

ตอนที่ 6.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

เรื่องที่ 6.1.1 ความหมาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการอ่านเพื่อการสื่อสาร

เรื่องที่ 6.1.2 ความหมาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการเขียนเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 6.2 การอ่านเพื่อการสื่อสาร

เรื่องที่ 6.2.1 ประเภทของการอ่าน

เรื่องที่ 6.2.2 แนวทางการอ่านเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 6.3 การเขียนเพื่อการสื่อสาร

เรื่องที่ 6.3.1 ประเภทของการเขียน

เรื่องที่ 6.3.2 แนวทางการเขียนเพื่อการสื่อสาร

โสตทัศน์ # 6.1.1

ตอนที่ 6.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

เรื่องที่ 6.1.1 ความหมาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการอ่านเพื่อการสื่อสาร

การอ่านเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การทำงานของสมองในการถอดรหัสความหมายของสารจากผู้เขียน ที่สื่อสารไปยังผู้อ่าน โดยการทำความเข้าใจในการอ่านนั้น ผู้อ่านสามารถใช้ประสบการณ์ หรือความรู้ที่ตนเองมี ในการทำความเข้าใจและบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารนั้น และลิ่งสำคัญในการอ่านอย่างหนึ่งคือการเข้าใจ สารของผู้เขียน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้เขียนในกระบวนการสื่อสารนั้นเอง และถือว่าเป็นการอ่าน อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จของการสื่อสาร

ผู้อ่านแต่ละคนมีวัตถุประสงค์ในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีหลายประการ ได้แก่

- 1) เพื่อติดตามสถานการณ์หรือข่าวสาร
- 2) เพื่อหาคำตอบให้คลายข้อสงสัยในลิ่งที่อยากรู้
- 3) เพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหาที่ผู้อ่านเผชิญอยู่
- 4) เพื่อความเพลิดเพลิน
- 5) เพื่อประเมินการเขียนและพิสูจน์อักษร
- 6) เพื่อฝึกฝนการอ่านและประเมินความก้าวหน้าของตนเอง

ໂສຕທັນ # 6.1.1 (ຕ່ອ)

ຄວາມສຳຄັນຂອງກາຮ່ານ

ກາຮ່ານມີຄວາມສຳຄັນຕ່ອທຸກຄົນເພຣະເປົ້າເຄື່ອງມືໃນກາຮັດຕິດຕ່ອລື່ອສາຮເພື່ອຄ່າຍທອດສາຮ ຮົມທັ້ງຄ່າຍທອດ
ກູມືປໍ່າງມູາທີ່ສືບທອດຈາກຮຸນສູ່ຮຸນ ຂ່າຍເພີ່ມພູນປະສົບກາຮົນ ຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດແລະວິຈາຮນມູານທຳໃຫ້ເກີດຄວາມ
ໂກນາມທາງສົດປໍ່າງມູາແລະຄວາມສາມາຮດ ເປັນກາຮໃຊ້ເວລາວ່າງໃຫ້ເກີດປະໂຍ່ນແລະເກີດຄວາມສຸກສານ
ເພີດເພີນ ນອກຈາກນີ້ກາຮ່ານຍັງມີຄວາມສຳຄັນອື່ນໆ ໄດ້ແກ່

- 1) ເປັນປາກາຮດ້ານແຮກເພື່ອນຳຄວາມຮູ້ເຂົ້າສູ່ຕົນເອງ
- 2) ທຳໃຫ້ຜ່ອນຄລາຍ ສຸກສານ
- 3) ສ້າງອຸດມຄິດແລະຄຸນຄ່າກາຮເວີຍນີ້
- 4) ສ້າງແຮງບັນດາລໃຈໃຫ້ຕົນເອງ
- 5) ໃຊ້ເວລາວ່າງໃຫ້ເກີດປະໂຍ່ນ
- 6) ຂ່າຍພັນນາກາຮດ້ານຄວາມຄິດວິເຄາະໜໍ
- 7) ຂ່າຍຈຸງໃຈແລະເຮົາຄວາມສົນໃຈຕ່ອຫັນສື່ອແລະ
ກາຮ່ານ

ໂສຕທັນ # 6.1.2

ເຮື່ອງທີ່ 6.1.2 ຄວາມໝາຍ ວັດຖຸປະສົງລົງແລະຄວາມສຳຄັນຂອງກາຮ່ານເພື່ອກາຮສື່ອສາຮ

ກາຮສື່ອສາຮດ້າຍກາຮ່ານ ດື່ອ ກະບວນກາຮທີ່ນຳລັ່ງຂ້ອຄວາມ ສາຮ ພ່ານທາງລັ້ນລັກຊົນກາຮ່ານ ບໍລິຫານ
ສາຮໄດ້ ຈູກແລກເປັ້ນຮະຫວ່າງຄົນສອງຄົນທີ່ໃຊ້ຄຳພູດໃນກາຮ່ານ ນອກຈາກນີ້ກາຮ່ານຄ້ອງກາຮເຢັບເຮັງຄວາມຄິດ
ໃນລົງທີ່ຈະສື່ອສາຮເປັນຕົວອັກໝາຍ ເພື່ອຄ່າຍທອດຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຕ້ອງກາຮ ແລະຂໍ້ມູນລົງທ່ານ ຈະໄປຢັງຜູ້ອ່ານກົຈະ
ຕື່ຄວາມແລະຄອດຮ້າສຄວາມໝາຍຂອງລົງທີ່ເຂົ້ານໄດ້ຕຽນຕາມວັດຖຸປະສົງລົງທີ່ຜູ້ເຂົ້ານໄດ້ຈ່າຍເຫັນກັນ

ວັດຖຸປະສົງລົງທີ່ກາຮ່ານໄດ້ແກ່

- 1) ເພື່ອອີນຍາຍທີ່ໃຫ້ຄວາມຮູ້
- 2) ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ທຽບຂໍ້ອ໌ທີ່ຈະຈິງ
- 3) ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນເກີຍກັບຜູ້ເຂົ້ານເອງ
- 4) ເພື່ອເລົ່າເຮື່ອງ
- 5) ເພື່ອແນະນຳທີ່ໃຫ້ຂ້ອຄິດເຫັນ
- 6) ເພື່ອໂນັ້ນນ້າວໃຈ
- 7) ເພື່ອສ້າງແນວຄິດແລະຈິນຕາກາຮ
- 8) ເພື່ອລ້ອເລີຍທີ່ເລີຍດສີ

ໃນກາຮສື່ອສາຮກາຮ່ານມີຄວາມສຳຄັນໃນກາຮ່ານທີ່ກຳແລະຄ່າຍທອດເຮື່ອງຮາວຕ່າງໆ ຈະໄດ້ແນະນຳຢ່າງຍິ່ງ
ໃນກາຮ່ານ ແລະກາຮ່ານ ໄນວ່າຈະເປັນກາຮສື່ອສາຮກັບເພື່ອຮັມຊັ້ນ ຄຽວຂ້ອງຈາກຍົງ ເພື່ອຮັມຊັ້ນ ເຈົ້ານາຍ ລູກຄ້າ
ທ່ານ່າຍງານຮາຊກາຮ່ານທີ່ເກີດໃຫ້ກາຮ່ານດຳເນີນໄປໄດ້ອ່າຍ່າງມີປະລິຫິກາພ ກາຮ່ານເປັນທັກະະພື້ນສູານທີ່ທຸກຄົນຄວາມ
ຝຶກຝົນໃຫ້ເກີດຄວາມໝາຍ

ຄວາມສຳຄັນຂອງກາຮ່ານ ມີຫລາຍປະກາຮ

- 1) ໃຊ້ປັບປຸງກາຮສື່ອສາຮ
- 2) ເປັນເຄື່ອງມືອັນທິກາຮປະວັດທິກາສຕົມແລະຄ່າຍທອດມຽດກາຮວັດນອຮຣມ
- 3) ລົດຄວາມຕິ່ງເຄີຍດແລະຄວາມວິທິກັງງລ
- 4) ເພີ່ມຄວາມຈົດຈໍາ ພັນນາຄວາມຄິດ ແລະພັນນາຄວາມຮູ້
- 5) ເປັນອາຊີພີ່ສຳຄັນອາຊີພີ່ນິ່ງ
- 6) ກ່ອໃຫ້ເກີດຊຸມຊັ້ນ

ໂສຕທັນ # 6.2.1

ตอนที่ 6.2 การอ่านเพื่อการสื่อสาร

เรื่องที่ 6.2.1 ประเภทของการอ่าน

การอ่านแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์การแบ่ง ได้แก่

1) **แบ่งตามลักษณะการออกเสียง** ซึ่งประกอบด้วยการอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ล่งเสียงออกมาดัง ๆ เพื่อให้บุคคลรับข้าง หรือผู้ที่มีปัญหา ด้านการอ่านบกพร่อง และการอ่านในใจ คือ การอ่านโดยไม่เปล่งเสียงดังออกไป เป็นการอ่านตามความพอดีของตนเอง สามารถควบคุมความเร็วในการอ่านได้ ซึ่งหลักการอ่านขึ้นกับลีลาของแต่ละบุคคลว่าจะสามารถอ่านเร็ว รวดคำ ผ่านอ่าน ๆ ได้มากน้อยเพียงใด เพราะไม่ได้อ่านเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ

2) **แบ่งตามวัตถุประสงค์การอ่าน** ประกอบด้วยการอ่านเอาเรื่อง คือการอ่านที่ใช้สามาธิ เพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง และการอ่านเอกสาร คือ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และความพึงพอใจของตนเป็นหลัก

3) **แบ่งตามลักษณะการอ่าน** ซึ่งประกอบด้วยการอ่านแบบคร่าวหรือสแกนนิ่ง คือการอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อมุ่งหาคำตอบ และการแบบข้ามหรือ ลกิมมิ่ง คือ การอ่านแบบเร็วๆ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านอย่างรวดเร็วในข้อมูลทั่ว ๆ ไป

ໂສຕທັນ # 6.2.2

เรื่องที่ 6.2.2 แนวทางการอ่านเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านที่มีประสิทธิภาพสามารถส่งเสริมให้ผู้อ่านทำความเข้าใจในประเด็นที่ตนควรรู้ เกิดความรู้ใหม่ ๆ สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพได้เป็นอย่างดี แนวทางการอ่านเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีขั้นดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ผู้อ่านควรทำความเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการให้อะไรแก่ผู้อ่าน เช่น เพื่อให้ความรู้ แจ้งข้อมูลทั่ว ๆ ไป หรือเพื่อให้เกิดความบันเทิง เพลิดเพลิน หรือต้องการให้ผู้อ่านเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- 2) พิจารณาหนังสือหรือสื่อที่จะอ่าน ผู้อ่านควรพิจารณาหนังสือหรือสื่อที่จะอ่านว่าเหมาะสมสมกับตัวเอง อย่างไร เพราะหากได้อ่านหนังสือที่เราทำให้อ่านจนจบได้ ก็จะเกิดมุ่งมองและความรู้มากมาย
- 3) ตั้งเป้าหมายในการอ่าน และลำดับความสำคัญในการอ่าน
- 4) เลือกวิธีการอ่าน อาทิ ใช้หลัก SQ3R (การสำรวจ S: Survey, การตั้งคำถาม Q: Questions, การอ่าน R: Read, การระบุคําตอบ R: Recite, การบทวน R: Review) ใช้หลักการอ่านแบบคร่าว หรือการอ่านแบบข้าม
- 5) การจดบันทึกสิ่งที่อ่าน เพื่อทำให้จดจำประเด็นสำคัญง่ายขึ้น และลดเวลาในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เมื่อกลับมาบทวนอีกครั้ง

ໂສຕທັນ # 6.2.2 (ຕ່ອ)

ກາຮ່ານໃໝ່ປະລິທີກາພັນຂຶ້ນອູ່ກັບຜູ້ອ່ານເອງວ່າຈະເລືອກວິທີກາຣໄດມາໃຊ້ ພົມຈະໃຫ້ທຸກແນວທາງກີໄດ້ເພື່ອພັດນາກາຮ່ານຂອງຕົນເອງ ຂຶ້ງກາຮ່ານໄໝເພີ່ງເຈົ້າແຕ່ທັນລື້ອເວີນ ຜົມຈະກົມາການ ກາຮ່ານຂ່າວ ນວນຍາຍ ນິທານກີສາມາດທຳໃຫ້ຜູ້ອ່ານມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາກາມໄດ້ເຊັ່ນກັນຂຶ້ນອູ່ກັບຄວາມຕ້ອງກາຮ່ານແລະຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ອ່ານເອງຍ່າງໄວກີຕາມ ສິ່ງສຳຄັນໃນກາຮ່ານເພື່ອໃຫ້ເກີດປະລິທີກາພທາງກາຣສື່ອສາຮັນ ດີກາຮືກົມໃຫ້ມາກທີ່ສຸດ ທັກອ່ານນ້ອຍ ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບກີຈະນ້ອຍ ໄນທັນສມຍ ທັກະກາຮ່ານຈະໄມ້ໄດ້ພັດນາ ແລະມີຂໍ້ຈຳກັດໃນກາຮັດນາທັກະກາຣສື່ອສາຮັນ ຈະຮັມທັກກາຮ່ານການຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄປຕ່ອຍດີໃນຊີວິຕປະຈຳວັນອີກດ້ວຍ

ໂສຕທັນ # 6.3.1

ຕອນທີ 6.3 ກາຮືກົມເພື່ອກາຮືກົມສື່ອສາຮ

ເຮືອງທີ 6.3.1 ປະເທດຂອງກາຮືກົມ

ກາຮືກົມມີຮູປແບບທີ່ທຳກັນທຳກັນ ຂຶ້ນກັບວັດຖຸປະສົງໃນກາຮືກົມສື່ອສາຮ ຜູ້ຮັບ ຜົມຈະນະຂອງກາຮືກົມ ດັ່ງນັ້ນເນື້ອຄວາມແລະກລຸຍ່າທີ່ໃນກາຮືກົມເພື່ອກາຮືກົມສື່ອສາຮໄປຢັງຜູ້ຮັບສາຮ ເພື່ອໃຫ້ບຣຸວຸດຖຸປະສົງຄົນຈຶ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ ທັນນີ້ ຈາກແບ່ງກາຮືກົມອອກເປັນ 2 ປະເທດຕາມລັກົມນະກາຮືກົມສື່ອສາຮ ດັ່ງນີ້

1) ແບ່ງຕາມລັກົມນະກາຮືກົມສື່ອສາຮ ຂຶ້ງປະກອບດ້ວຍ ກາຮືກົມແບບເປັນທາງກາຮືກົມ ລັກົມນະກາຮືກົມແບບນີ້ ມັກພົນນ່ອຍໃນກາຮືກົມສື່ອສາຮໃນເຊີ່ງຫຼຸງກິຈ ການຮາບກາຮືກົມ ແລະເວດວະວິຊາກາຮືກົມ ແລະກາຮືກົມແບບໄມ້ເປັນທາງກາຮືກົມ ກາຮືກົມລັກົມນະກາຮືກົມນີ້ ເນື້ອຄວາມທີ່ເຂົ້າໃຈໃຫ້ກົມໃຫ້ຄຳພົດທີ່ເຂົ້າໃຈໆ ທີ່ໃໝ່ໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ ໄນມີແບ່ນແຜນ

2) ແບ່ງຕາມລັກົມນະຂອງເນື້ອຄວາມ ປະກອບດ້ວຍກາຮືກົມແບບຮ້ອຍແກ້ວ ດີ ກາຮືກົມທີ່ໄມ້ມີຂໍ້ອກກຳທັນດຕາຍຕ້ວເຮືອງກາຮືກົມໃຫ້ສັນພັກຂອງຄຳ ມາເຮົາງຮ້ອຍໃຫ້ຄັ້ງຈອງກັນ ແຕ່ອ່າຈມືກາຮືກົມບັນດັບຈຳນວນຄຳ ຕ້ວອກ້າຮ ປະກົມ ຮູປແບບໃນກາຮືກົມຕີພິມພົບເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນ ບທຄວາມ ເຮົາງຄວາມ ຮາຍງານ ເປັນຕັ້ນ ແລະແບບຮ້ອຍກຽງ ເນື້ອຄວາມມີກາຮືກົມໃຫ້ສັນພັກຂອງຄຳ ວລິໃຫ້ຄັ້ງຈອງກັນ ເຊັ່ນ ໂຄລົງສື່ສຸກາພ ກລອນແປດ

3) ແບ່ງຕາມວັດຖຸປະສົງກາຮືກົມສື່ອສາຮ ປະກອບດ້ວຍກາຮືກົມເພື່ອຂຶ້ນແຈງ ກາຮືກົມເພື່ອໂນັ້ນ້າວໃຈ ກາຮືກົມເພື່ອເລົາເຮືອງ ແລະກາຮືກົມເພື່ອພຣຣັນນາ

4) ແບ່ງຕາມແບບແຜນກາຮືກົມ ປະກອບດ້ວຍ ກາຮືກົມທີ່ເປັນແບບແຜນ ກາຮືກົມກິ່ງແບບແຜນ ແລະ ກາຮືກົມທີ່ໄມ້ເປັນແບບແຜນ

5) ແບ່ງຕາມເນື້ອຫາ ປະກອບດ້ວຍ ເຮືອງທີ່ແຕ່ງຈົກຈິນທາກາຮືກົມທີ່ໄດ້ແກ່ ເຮືອງສັ້ນ ນວນຍາຍ ບທກົມ ແລະເຮືອງທີ່ໄມ້ໄດ້ແຕ່ງຈົກຈິນທາກາຮືກົມທີ່ໄດ້ກົມ

ໂສຕທັນ # 6.3.2

ເຮືອງທີ 6.3.2 ແນວທາກເຊີຍພໍເກົດສື່ສາຣ

ຫລັກບັບປຸງຕັນຂອງການເຊີຍທີ່ມີປະລິຫິກພ ຕື້ອ ພຍາຍາມຄືດວ່າຜູ້ອ່ານໄມ້ທຽບອະໄຮເລຍເກື່ອງກັບ ເຮືອງນັ້ນ ຈະ ແລະ ດັ່ງຄໍາດາມກັບດ້ວຍເອງເສມວ່າອຍາກຈະບອກຂອງໄຮກັບຜູ້ອ່ານ ຜູ້ອ່ານຈະໄດ້ອະໄຮບັງຈາກເຮືອງທີ່ຜູ້ເຊີຍນຳເສັນອາວເຊີຍເນື້ອຄວາມໃຫ້ສັດເຈນ ພຣ້ອມຍົກຕ້ວອຍ່າງປະກອນ ອົງຫາເຫດຸພລສັບສົນ ຂຶ່ງແນວທາກເຊີຍພໍເກົດສື່ສາຣມີ 4 ຂັ້ນຕອນຫລັກ ໄດ້ແກ່

- 1) ກາຮວາງແພນ ໂດຍເປັນກາຮ່ານດ ວັດຖປະລົງຄີໃນກາຮລື່ອສາຣ ເພື່ອຊ່ວຍເປັນແນວທາກເຊີຍ ແລະ ເລືອກຮູ່ປະບົບຂອງສາຣໄດ້ຍ່າງ ແ່ານະສມ ເລືອກເຮືອງທີ່ຈະເຊີຍ ວິເຄຣະຫຼັກຜູ້ອ່ານ ຮັບຮັມຂ້ອມູລ ແລະ ວາງໂຄຮງຮ່າງການເຂີຍ
- 2) ລົງມືອເຂີຍ ຕ້ອງຄຳນິ້ງຄົງປະເທັນຕ່ອໄປນີ້ ຄວາມເປັນເອກພາພ ສັນພັນຫຼັກພາພ ສາວັດທັກພາພ ຄວາມສມນູຮົນ ໃຊ້ຄຳພູດໃຫ້ ຖຸກຕ້ອງຕຽນຕາມຄວາມໝາຍ ເຮົຍບວເຮົານີ້ຄວາມ ແລະ ປະໂຍບໂຍດໃຫ້ອ່ານເຂົ້າໃຈ່າຍ ທາກເນື້ອທາ ທີ່ຕ້ອງການນຳເສັນອົມມາກເກີນໄປກາຮເລືອກປະເທັນທີ່ສຳຄັນແລະ ເປັນປະໂຍບນັກຜູ້ອ່ານ
- 3) ຕຽບສອບແລະ ແກ້ໄຂ ໂດຍຄວາມສູງຈົນອັກຊຽກອົນຕີພິມພ
- 4) ເພຍແພວ່ອກື້ອນນຳໄປໃໝ່ ແລະ ກາຮປະເມີນພລ

ສຽງ ກາຮເຊີຍພໍເກົດສື່ສາຣນັ້ນເປັນທັກະະທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໄມ້ແພັກທັກະະອື່ນ ຈະ ເປັນກາຮສະຫວັນ ຕັ້ງຕົນຂອງຜູ້ເຂີຍ ໄນວ່າຈະໃນສູານະສ່ວນດ້ວ ອົງຫາໃນນາມອອກຕົກ ອີກທັ້ງຍັງເປັນກາຮແສດງອອກທັ້ງຄວາມຄືດ ຄວາມຮູ້ສື່ສາຣ ວັດນອຮຣມ ແລະ ຄຸນຄ່າຕ່າງ ຈະ ອີກດ້ວຍ ແທ້ຈົງແລ້ວກາຮເຊີຍເປັນທັກະະທີ່ໄມ່ງ່າຍ ແຕ່ກີ່ໄມ່ຢາກເກີນຈະພັດນາ ໃຊ້ຫລັກ ແນວທາກເຊີຍຂ້າງຕັນຝຶກຝົນ ເພະກາຮົກຝຶກຝົນເປັນທາງທີ່ຈະຊ່ວຍພັດນາໃຫ້ການເຂີຍມີປະລິຫິກພຊັ້ນ ທັ້ງແນວຄືດ ກາຮຈັດຮະເບີຍ ກາຮເລືອກໃຊ້ຄຳທີ່ເໝາະສມ ຄຽ້ງແລ້ວ ໃນໄມ້ຂ້າ ເຮົາກີຈະເປັນຜູ້ເຂີຍທີ່ສາມາຮັດລື່ອສາຮກັບກຸລຸ່ມ ເປົ້າໝາຍໄດ້ຍ່າງມີປະລິຫິກພແລະ ບຣລຸພລ

หน่วยที่ 7 ภาษาสารคดีและภาษาบันเทิงคดี

ตอนที่ 7.1 แนวคิดเกี่ยวกับสารคดี และบันเทิงคดี

- เรื่องที่ 7.1.1 ความหมาย ลักษณะ และวัตถุประสงค์ของสารคดี
- เรื่องที่ 7.1.2 ความหมาย ลักษณะ และวัตถุประสงค์ของบันเทิงคดี
- เรื่องที่ 7.1.3 ความแตกต่างระหว่างสารคดีกับบันเทิงคดี

ตอนที่ 7.2 ประเภท องค์ประกอบ รูปแบบและแนวทางการเขียนสารคดี

- เรื่องที่ 7.2.1 ประเภทของสารคดี
- เรื่องที่ 7.2.2 องค์ประกอบของสารคดี
- เรื่องที่ 7.2.3 รูปแบบและแนวทางการเขียนสารคดี

ตอนที่ 7.3 การใช้ภาษาสารคดี

- เรื่องที่ 7.3.1 ระดับภาษาและลีลาภาษาในสารคดี
- เรื่องที่ 7.3.2 สำนวนโวหารในการเขียนสารคดี

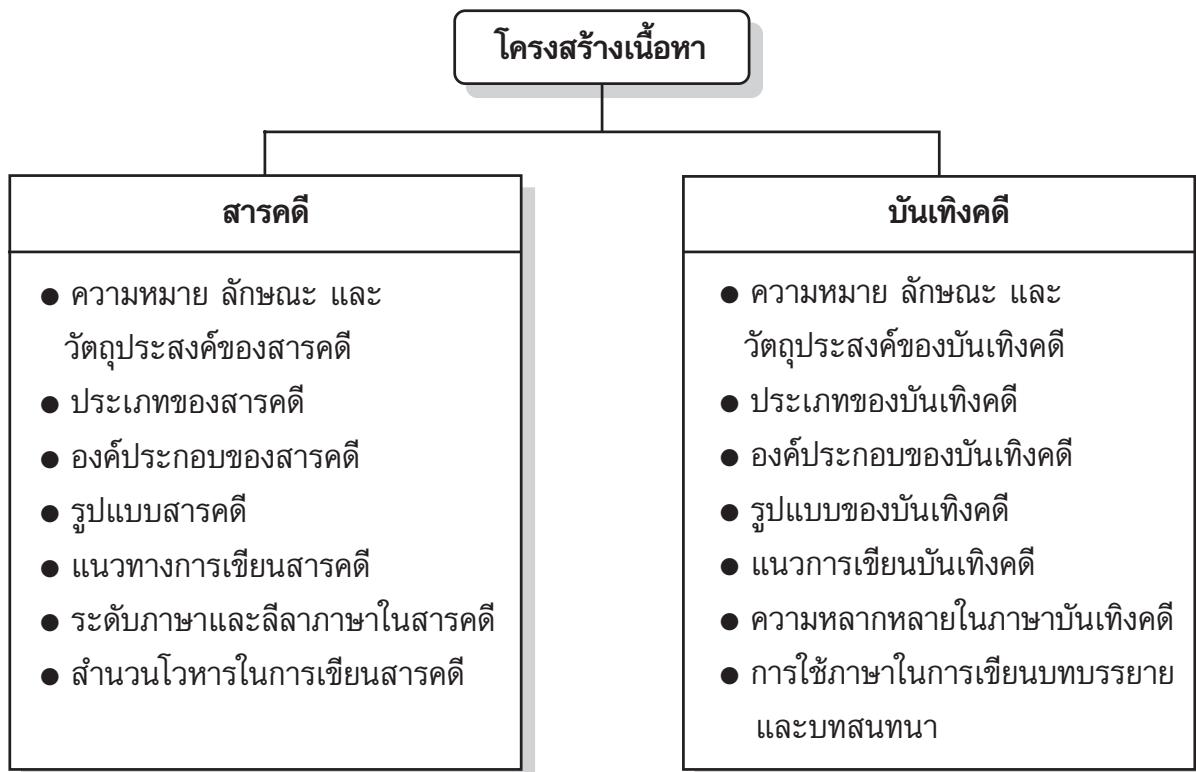
ตอนที่ 7.4 ประเภท องค์ประกอบ รูปแบบและแนวทางการเขียนบันเทิงคดี

- เรื่องที่ 7.4.1 ประเภทของบันเทิงคดี
- เรื่องที่ 7.4.2 องค์ประกอบของบันเทิงคดี
- เรื่องที่ 7.4.3 รูปแบบและแนวทางการเขียนบันเทิงคดี

ตอนที่ 7.5 การใช้ภาษาในบันเทิงคดี

- เรื่องที่ 7.5.1 ความหลากหลายในภาษาบันเทิงคดี
- เรื่องที่ 7.5.2 การใช้ภาษาในการเขียนบทบรรยายและบทสนทนา

หน่วยที่ 7 ภาษาสารคดีและภาษาบันเทิงคดี

ใบตั๋ว # 7.1.1

7.1 แนวคิดเกี่ยวกับสารคดี และบันเทิงคดี

7.1.1 ความหมาย ลักษณะ และวัตถุประสงค์ของสารคดี

สารคดี (non-fiction) หมายถึง งานเขียนประเภทร้อยแก้วที่เล่นอสารความเป็นจริง หรือเรื่องราวที่อยู่บนฐานความเป็นจริง งานเขียนสารคดีมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. เสนอเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริง มาจากเหตุการณ์จริง เรื่องราว หรือบุคคลที่มีอยู่จริง
2. เป็นงานเขียนแบบร้อยแก้ว
3. เป็นการเขียนอย่างมีวรรณคิลป์ ผู้เขียนต้องเลือกใช้ถ้อยคำ จำนวนโวหาร ที่ผูกใจผู้อ่าน
4. สามารถใช้จินตนาการประกอบเพื่อให้เรื่องจริงมีชีวิตชีวา
5. เป็นงานเขียนที่สร้างสรรค์ เสนอความรู้ ความคิดเห็น และทัศนคติ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน
6. ผู้เขียนสามารถสอดแทรกความรู้ลึก ความคิดเห็นลงไปในการเขียนสารคดีได้

วัตถุประสงค์ของสารคดี เพื่อเสนอข้อเท็จจริง ให้ความรู้ เสนอความคิดเห็น แนวคิด หลักการ และให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน

ໂສຕທັກນີ້ # 7.1.2

7.1.2 ຄວາມໝາຍ ລັກຂະນະ ແລະວັດຖຸປະສົງຂອງບັນເທິງຄົດ

ບັນເທິງຄົດ (fiction) ພາຍໃຕ້ ເຊິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈຫຼືແຕ່ງຂຶ້ນໂດຍມູ່ໃຫ້ຄວາມບັນເທິງແກ່ຜູ້ອ່ານ
ການເຂົ້າໃຈປະເທດບັນເທິງຄົດມີລັກຂະນະດังນີ້

1. ເປັນເຊິ່ງທີ່ແຕ່ງຂຶ້ນ ຫຼືສ່ມມຸດຂຶ້ນທັງຕົວລະຄອນ ແລະເຫດຜາຣີ ໂດຍມີເຄົາເຊິ່ງຈົງອູ່ນ້າງ
2. ມີທັງຽງແບບຮ້ອຍແກ້ວແລະຮ້ອຍກຮອງ
3. ເປັນການເຂົ້າໃຈທີ່ຜູ້ແຕ່ງໃຊ້ຈິນຕາການທີ່ມີທັງສນຈົງ ແລະເຫັນຄວາມຈົງ
4. ການເຂົ້າໃຈບັນເທິງຄົດມີອົງຄົມປະກອບລຳຄັ້ງຄົວ ມີແກ່ນຂອງເຊິ່ງ ໂຄງເຊິ່ງ ຕົວລະຄອນ ບທສນທາ ຈາກຫຼື
ສານທີ່ ເວລາ ແລະບຣາຍາກາສ
5. ມີການພົມພວມຜ່ານລື່ອດ່າງ ທີ່ອ່າງກວ້າງຂວາງ ທັງລື່ອມວລິນ ແລະລື່ອອອນໄລນີ້

ວັດຖຸປະສົງຂອງບັນເທິງຄົດ ສ້າງຄວາມສຸກ ຄວາມເພລີດເພລີນໃຈແກ່ຜູ້ອ່ານ ທຳໃຫ້ເກີດອາຮົນສະເໜີນໃຈ
ອາຮົນຂຶ້ນ ສະຫຼັບຜົນຄວາມຈົງຂອງສັງຄົມ ວັດນົບຮ່ວມ ປະເພນີແຕ່ລະບຸຄສົມຍ ສອດແທຣກຄວາມຮູ້ ດັບຕື່ອງ
ຫຼືວິທີ່ ພົມພວມ

ໂສຕທັກນີ້ # 7.1.3

7.1.3 ຄວາມແຕກຕ່າງຮ່ວ່າງສາຣົດກັບບັນເທິງຄົດ

ລັກຂະນະທີ່ເໜີອນກັນ

1. ສາຣົດ ແລະບັນເທິງຄົດມີເຄົາເຊິ່ງມາຈາກຄວາມຈົງ ເຊັ່ນ ຈາກໜ້າວ ຫຼືເຫດຜາຣີທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມ
2. ສາຣົດ ແລະບັນເທິງຄົດຕ້ອງເວີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເຂົ້າໃຈ ຫຼືກາຮັດເຕັມຕົ້ນຂັບໃນກຣັນນຳເສັນອທາງ
ລື່ອລິ່ງພິມພົບ ຫຼືເຂົ້າໃຈສຄຣີປົກກຣັນນຳເສັນອທາງວິທີ່ ແລະໂທຣທັກນີ້

ລັກຂະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

1. ການເສັນອຄວາມຈົງໃນສາຣົດມີລັກຂະນະຕຽບຕ່າງໆ ສ່ວນການເສັນອຄວາມຈົງໃນບັນເທິງຄົດຈະຖຸກ
ດັດແປລັງໃຫ້ຜົດຈາກເດີມ ຕາມຈິນຕາການຂອງຜູ້ເຂົ້າໃຈ
2. ຜູ້ເຂົ້າໃຈສາຣົດມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການໃໝ່ພາສາພາພຈນີ້ ຫຼືຄຳພູດທີ່ສ້າງພາກເກີນຄວາມເປັນຈົງ ເນື່ອຈາກ
ຕ້ອງເສັນອເຊິ່ງຈົງຢ່າງຕຽບປະຕິບັດ ສ່ວນຜູ້ເຂົ້າໃຈບັນເທິງຄົດສາມາຄັລືກໃຫ້ຄຳທີ່ເກີນຈົງ ຂັດແຍ້ງ
ອ້ອມຄ້ອມ ກໍາກວມ ປະຊາດປະຊັບ ຫຼືເຫັນນັ້ນແນມກີໄດ້

ໂສຕທັນ # 7.2.1

7.2 ປະເກດ ອົງຄໍປະກອບ ຮູບແບນແລະ ແນວທາງການເຂື່ອນສາຮຄົດ

7.2.1 ປະເກດຂອງສາຮຄົດ

ສາຮຄົດແບ່ງເປັນ 5 ປະເກດຄືອ

1. **ເຮືອງຄວາມ** (essay) ເປັນການເຮືອງເຮືອງເຮືອງຮ້າວທີ່ແສດງຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຈິນຕາການ ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ເຂື່ອນ
2. **ບທຄວາມ** (article) ເປັນງານເຂື່ອນທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ອັດຍື່ອເຫັນໃນການເຂື່ອນ ແບ່ງເປັນ ບທຄວາມທົ່ວໄປ ບທຄວາມວິຊີ້ ບທວິເຄຣະໜ້າ ບທວິຈາຮັນ ບທລັ້ມກາຍັນ ບທບຣນາມີການ
3. **ສາຮຄົດ** (feature) ເປັນເຮືອງທີ່ເຂື່ອນຂຶ້ນຈາກຂໍ້ເຫັນໃຈ ໂດຍນຳເສັນອາຍລະເອີດເກີ່ວກັບເຮືອນນັ້ນເພີ່ມເງື່ອງເດືອນ ແບ່ງເປັນ ສາຮຄົດທົ່ວໄປ ສາຮຄົດປະວັດທະນາ ສາຮຄົດປະວັດ ສາຮຄົດປະວັດ ແລະ ອັດຊີ່ວປະວັດ
4. **ຈົດທ່ານຫຼາຍ** (archive) ມາຍຖື່ງ ການບັນທຶກ ທີ່ອຣາຍງານຫຼາຍການນີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາໄດ້ເວລານີ້
5. **ຄໍານະໜາຍຫຼືອປາສູກຄາ** (lecture) ມາຍຖື່ງ ການພູດເຮືອງທີ່ມີສາຮະຄວາມຮູ້ໄດ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າວ່າງຈາລູ ໃນຫ້ອງປະຊຸມທີ່ມີຄົນຝຶກເປັນຈຳນວນນັກ ແລະ ຕ້ອງມີການເຕີມຕົວລ່ວງໜ້າ ເຊັ່ນ ກຳທັດຫວ່າງ ເຮືອງເຮືອງປະເທັນທີ່ຈະພູດ

ໂສຕທັນ # 7.2.2

7.2.2 ອົງຄໍປະກອບຂອງສາຮຄົດ

ສາຮຄົດມີອົງຄໍປະກອບດັ່ງນີ້

1. **ຊື່ເຮືອງ** (title) ການຕັ້ງຊື່ເຮືອງທີ່ຕ້ອງນອກປະເທັນຫລັກຂອງເຮືອງ ຕ້ອງສອດຄລ້ອງກັບເນື້ອຫາແລະ ວັດຖຸປະສົງຂອງເຮືອງ
2. **ຄວາມນຳຫຼືອສ່ວນນຳ** (introduction) ເປັນຂໍ້ຄວາມຕອນທັນຂອງເຮືອງ ເປັນສ່ວນທີ່ເຮົາຄວາມສັນໃຈ ແລະ ຂັກຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ອ່ານຕິດຕາມເຮືອງຮ້າວຕ່ອໄປ
3. **ເນື້ອເຮືອງ** (body) ຄືອສ່ວນທີ່ອູ່ຕ່າງໆຂອງເຮືອງ ເປັນສ່ວນທີ່ຜູ້ເຂື່ອນຈະເລ່າຍລະເອີດຕາມທີ່ຕ້ອງການຈະບອກເລັກກັບຜູ້ອ່ານ
4. **ສ່ວນສຽງ** (conclusion) ເປັນຂໍ້ຄວາມຕອນທ້າຍຂອງເຮືອງ ເປັນສ່ວນທີ່ຜູ້ເຂື່ອນຕ້ອງກຳໄຫຼວດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດຄວາມປະທັບໃຈ

ໂສຕທັນ # 7.2.3

7.2.3 ຮູບແບນແລະ ແນວທາງການເຂື່ອນສາຣຄີ

1. ຮູບແບນສາຣຄີ ທີ່ນີຍມເຂື່ອນກັນມີດັ່ງນີ້

1. **ຮູບແບນເຮືອງເລ່າ** ເປັນການເຂື່ອນເລ່າເຮືອງທີ່ຜູ້ເຂື່ອນໄດ້ພບເຫັນ ອີ່ວມສ່ວນຮ່ວມແລ້ວມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະດ້າຍທອດໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮັບທຽບ
2. **ຮູບແບນຄວາມເຮັງ** ເປັນການເຂື່ອນເຮັງເຮັງຮາວທີ່ເປັນຄວາມຮູ້ແລະ ຄວາມເຂົ້າຜູ້ອ່ານ ມີວິທີການເຂື່ອນ 2 ລັກຂະນະຄືອໍາ ຄວາມເຮັງເຊີງປະວັດຄາສຕົງ ແລະ ຄວາມເຮັງເຊີງພຣະນາ
3. **ຮູບແບນຮຸວຮ່ວມ** ເປັນການຮຸວຮ່ວມເຮືອງຮາວເພາະເຮືອງ ສ່ວນໃຫ້ຢູ່ເປັນເຮືອງທີ່ຜູ້ເຂື່ອນມີຄວາມເຊີຍວ່າຈຸນ ເຊັ່ນ ດຳຮາກງູ້ໜາຍ ດຳຮາວາຫາຮາ ຕູ້ມີອຳນວຍຮັກໝາຮັດ ເປັນດັ່ນ

2. ແນວທາງການເຂື່ອນສາຣຄີ

ການເຂື່ອນສາຣຄີມີແນວທາງດັ່ນນີ້

1. **ຕ້ອນມີເອກພາພ** ມາຍຄຶ້ງ ເນື້ອຫາຂອງສາຣຄີຕ້ອນມີຄວາມເປັນອັນທິນ໌ອັນເດີຍກັນ ມີທີ່ກາທ່າງຂອງເນື້ອຫາໄປໃນແນວທາງເດີຍກັນ ເພື່ອມຸ່ງສູ່ປະເທັນຫລັກທີ່ຕ້ອນການນຳເສັນອ
2. **ຕ້ອນມີລັ້ມພັນອົກພາພ** ມາຍຄຶ້ງ ການມີຄວາມຕ່ອນເນື່ອງລັ້ມພັນຮັກໂດຍຕລອດ ທັ້ງດ້ານການເຮັບເຮັງຂ້ອງຄວາມກາໃຊ້ດ້ວຍຄໍາ ການລຳດັບເຮືອງ ແລະ ຖຸກຍ່ອໜ້າຈະມີການເຊື່ອມໂຍງກັນດ້ວຍການໃຊ້ຄໍາເຊື່ອມຂ້ອງຄວາມ
3. **ຕ້ອນມີສາຮັດຄພາພ** ມາຍຄຶ້ງ ຕ້ອນມີການເນັ້ນຂໍ້ປະເທັນຫລັກຂອງເຮືອງເສມອ
4. **ຕ້ອນມີຄວາມສມບູຽນ** ມາຍຄຶ້ງ ມີຄວາມສມບູຽນດ້ານເນື້ອຫາ ມີເນື້ອຫາຫັດເຈັນ ຖຸກຕ້ອງ ສມເຫດສຸມພລ ມີການເລືອກໃຊ້ພາຫາໃຫ້ເໜາະສມກັບວັດຖຸປະລົງ ປະເທດ ເນື້ອຫາ ແລະ ກລຸ່ມຜູ້ອ່ານ

ໂສຕທັນ # 7.3.1

7.3 ການໃຊ້ພາຫາສາຣຄີ

7.3.1 ຮະດັບພາຫາແລະ ລືລາພາຫາໃນສາຣຄີ

ຮະດັບພາຫາ ມາຍຄຶ້ງ ການໃຊ້ພາຫາໂດຍຄໍານີ້ຄຶ້ງຄວາມແຕກຕ່າງຮ່າງນຸ້ມື່ງ ໂອກສາ ກາລເທັກ ແລະ ເນື້ອຫາ ແລະ ກລຸ່ມເປົ້າໜາຍ ຮະດັບພາຫາແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເທດຄືອໍາ

1. **ຮະດັບທາງການ** ມາຍຄຶ້ງ ການໃຊ້ພາຫາທີ່ໄພເຮົາ ສະລະລວຍ ບຸກຕ້ອງຕາມຫລັກພາຫາ ມັກໃຊ້ສຳຫຼວບການເຂື່ອນສາຣຄີທີ່ເກີ່ວກັບພິທີການ ພຣະຮາຊີພິທີ ພຣະປະວັດ ກາຮສຸດຸດືບຸກຄລ
2. **ຮະດັບກົ່ງທາງການ** ເປັນກາລດພາຫາແບ່ນທາງການລົງເພື່ອຄວາມໄກລ້ສືດັກບັນຜູ້ອ່ານ ແຕ່ຍັງຄວາມໄພເຮົາ ສະລະລວຍ ແລະ ຄວາມບຸກຕ້ອງຂອງພາຫາ
3. **ຮະດັບໄມ່ເປັນທາງການ** ເປັນການໃຊ້ພາຫາແບ່ນກັນເອງ ໃຊ້ຄໍາແປລກໃໝ່ ລື່ອອາຮມນີ້ຂັ້ນ ແລ້ວອຸປະກອດກັບເພື່ອນ

ລືລາພາຫາ ມາຍຄຶ້ງລັກຂະນະການໃຊ້ພາຫາ ອີ່ວໍາສຳນວນໄວ່ທາງຂອງນັກເຂື່ອນແຕ່ລະຄນຈະໄມ່ເໜືອນກັນ ຂຶ້ນອູ່ກັບປະລົບການນີ້ ຄວາມຮູ້ລືກນິກຄິດ ແລະ ຄວາມສາມາຮັດເພາະຕ້ວ

ໂສຕທັນ # 7.3.2

7.3.2 สำนวนไหว้การเขียนสารคดี

โวหาร หมายถึง ชั้นเชิงหรือล้ำนานวนแต่งหนังลือหรือพูด หรือถ้อยคำที่เป็นลำบัดล้ำนานวนโวหารที่ใช้ในการเขียนสารคดี ได้แก่

1. บรรยายโวหาร คือโวหารที่เล่าเรื่องหรืออธิบายเรื่องราว มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจน ตรงประเด็น
 2. พรรณนาโวหาร คือโวหารที่ใช้เล่าเรื่องราว หรือความรู้สึก เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกซาบซึ้งเกิดอารมณ์คล้อยตาม
 3. อุปมาโวหาร คือโวหารเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น มักใช้ประกอบพรรณนาโวหาร
 4. สาหกโวหาร คือโวหารที่ยกตัวอย่างมาอธิบายให้เข้าใจแจ่มแจ้งขึ้น เช่น ยกตัวอย่างนิทาน มาเป็นตัวอย่างประกอบ
 5. เทคนาโวหาร คือโวหารที่ลั่งสอนหรือชักจูงใจให้เห็นคล้อยตาม เสนอทัศนะ ชี้แนะ หรือให้ข้อสังเกต

ข้อควรคำนึงถึงในการใช้โวหารในการเขียนสารคดี

การใช้ไวหารในการเขียนสารคดีผู้เขียนต้องคำนึงประเภทของสารคดี สาระสำคัญของเรื่อง และจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้รับ

ໂສຕທັນ # 7.4.1

7.4 ประเภท องค์ประกอบ รูปแบบและแนวทางการเขียนบันทึกดี

7.4.1 ประเภทของบันเทิงคดี

ประเภทของบันเทิงคดี แบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. นวนิยาย คือ เรื่องที่แต่งขึ้น มีความยาวไม่จำกัด มีโครงเรื่องชับช้อน เรื่องที่นำมาแต่งจะเกิดจากจินตนาการล้วน ๆ หรือนำมาจากชีวิตจริง หรือสะท้อนให้เห็นความจริงของชีวิตก็ได้
 2. เรื่องสั้น คือ เรื่องที่แต่งขึ้น มีความยาวพอประมาณ มีขอบเขตของเรื่องและมีตัวละครจำกัด
 3. นิทาน นิยาย หมายถึง เรื่องเล่าต่อ กันมาตั้งแต่สมัยโบราณไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับตำนาน ความเป็นมาของสถานที่ สิ่งของ ความมหัศจรรย์ต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ความบันเทิง ปลูกฝังความเชื่อ และแนะนำลัทธสอน แบ่งเป็นหลายชนิด เช่น เทพนิยาย นิทานพื้นบ้าน นิทานลัทธ เป็นต้น
 4. ละคร หมายถึง การแสดงประเพทหนึ่ง ผู้แสดงเรียกว่าตัวละคร มีเวทีหรือสถานที่ที่ใช้ในการแสดง มีบทให้ตัวละครแสดงตามเนื้อเรื่อง ส่วนใหญ่มีดันตรีประกอบ แบ่งเป็นหลายชนิด เช่น ละครร้อง ละครรำ ละครเวที ละครวิทย์ ละครโถรัตน์ เป็นต้น

ປະເກທຂອງນວນນິຍາຍ 7 ປະເກທ

ປະເກທ
ຂອງນວນນິຍາຍ

1. ປະເກທຄລາສສຶກ ເປັນເຮືອງທີ່ເຂົ້ານັດມາຈາກແນວຄິດເດີມມີເຄົາໂຄຮງຈາກ
ປະວັດຕາສຕ່ງ

2. ປະເກທໂຣແມນດິກ ອີ່ອນນວນນິຍາຍພາຟັນ ເປັນເຮືອງຂອງອາຮມັນມຸນຸ່ມຍໍ
ເຂົ່ານ ຮັກ ໂລກ ໂກຮນ ດັບ ອີຈາວີ່ຍາ

3. ປະເກທສ້ຈິນຍົມ ເປັນເຮືອງທີ່ເລີ່ມແບນມາຈາກເຫດກາຮັນຈິງໃນສັງຄົມ
ໂດຍສອດແທຮກຈິນຕາກາຮັນຂອງຜູ້ເຂົ້ານັດໄປ

4. ປະເກທທຽມໝາດຕິນິຍົມ ເປັນເຮືອງທີ່ເສັນອແນວຄິດສມຈິງ ມີແນວໂນັ້ນ
ກລ່າວດຶງທຽມໝາດຕິຝ່າຍຕໍ່າຂອງມຸນຸ່ມຍໍ

5. ປະເກທເຫັນອທຽມໝາດຕິ ເປັນເຮືອງແສດງຈິນຕາກາຮັນຂອງຜູ້ແຕ່ງ ເຂົ່ານ
ເຮືອງລຶກລັບມ້ອຍຈະຈຳຈົບຍໍ ວິຫຼຸງຄູາລຸ ເວທມນຕົກຄາ

6. ປະເກທສ້ຈິນຍົມໃໝ່ ເປັນເຮືອງສະຫຼອນສັງຄົມອຍ່າງແທ້ຈິງ ສອດແທຮກ
ແນວຄິດກາຮັນນາສັງຄົມອຍ່າງມີອຸດມກາຮັນ

7. ປະເກທສ້ຈິນຍົມໃໝ່ ເປັນເຮືອງທີ່ມີກາຮັນໃນລັກຊະນະທີ່ໃໝ່
ລັກຊະນະແທນບາງລົ່ງ ໂດຍໄມກລ່າວອຍ່າງຕຽງໄປຕຽງມາ

ໂສຕທັນ # 7.4.2

7.4.2 ອອກປະກອບຂອງບັນເທິງຄົດ

ກາຮເໝຍນນວນຍາຍ ເຮືອງສັນ ແລະບທລະຄຣ ມີອົງປະກອບດັ່ງນີ້

1. ແກ່ນຂອງເຮືອງ ດີອື່ນທີ່ຜູ້ແຕ່ງຕ້ອງກາຮເສນອແກ່ຜູ້ອ່ານ ເຊັ່ນ ຄວາມຮັກ ມິຕຣາພ ປັບປຸງຫາລັ້ງຄມ
2. ໂຄງຮື່ອງ ດີອກກາຮວັນແພນວ່າເຮືອງຈະເຮີ່ມຕົ້ນອ່າງໄຮ ຕ້ວລະຄຣມີກີ່ຕ້ວ ແຕ່ລະຕ້ວມືບທຳກະແລ້ມີຄວາມລັ້ມພັນທຶນກັນອ່າງໄຮ ຈະມີຈາກຫຼືເຫດຖາກນົວໃຈເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະຈນອ່າງໄຮ
3. ກາຮດຳເນີນເຮືອງ ດີອກເລ່າເຮືອງໂດຍຜູກເຫດຖາກນົວໃຈຕ່າງໆ ເປັນລຳດັບດັ່ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ແມ່ນເປັນ 6 ຂັ້ນຕອນ

ຄື່ອ 3.1 ກາຮເຮີ່ມເຮືອງ	3.4 ກາຮຄົງຈຸດຍຸດຂອງປັບປຸງຫາ
3.2 ກາຮເຮີ່ມຕົ້ນປັບປຸງຫາຫຼືອຄວາມຂັດແຍ້ງ	3.5 ກາຮຄື່ອຄລາຍສູ່ຈຸດຈົບ
3.3 ກາຮຂໍາຍາຍຕ້ວຂອງປັບປຸງຫາ	3.6 ຜລສຽບຂອງເຮືອງ
4. ຕ້ວລະຄຣ ມືບທຳກະສຳຄູນໃນກາຮດຳເນີນເຮືອງທີ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ແມ່ນເປັນ ຕ້ວລະຄຣເອກ ຕ້ວລະຄຣວ້າຍ ແລະ ຕ້ວປະກອບ
5. ບທສນທາ ດີອື່ນພົດຂອງຕ້ວລະຄຣທີ່ໃໝ່ໃນກາຮດຳເນີນເຮືອງຫຼືເປັນເນື້ອເຮືອງ ບທສນທາທີ່ດີຕ້ອງກະຮັບເຂົ້າໃຈ່ຍ ແລະມີຮະດັບກວາຍາຕາມຈູານະຂອງຕ້ວລະຄຣ
6. ຈາກ ດີອສຕານທີ່ ສກາພແວດລ້ອມທັງສກາພງູມປະເທດ ສກາພງູມອາກາສ ສກາພແວດລ້ອມທາງ ລັ້ງຄມແລະ ວັດນອຽມ ແລະຊ່ວງເວລາທີ່ເຫດຖາກນົວໃຈເກີດຂຶ້ນ

ໂສຕທັນ # 7.4.3

7.4.3 ຮູບແບບແລະແນວທາງກາຮເໝຍນບັນເທິງຄົດ

ກາຮເໝຍນບັນເທິງຄົດ ທີ່ຮອນນວນຍາຍ ມີແນວທາງດັ່ງນີ້

1. ກາຮເປີດເຮືອງ ຈາກທຳໄດ້ໜ່າຍວິທີ ເຊັ່ນເປີດດ້ວຍກາຮບຣຍາສຕານກາຮນົ່ງ ບຣຍາຍຮູບປ່ວງລັກຊະນະຂອງຕ້ວລະຄຣ ບຣຍາຍກາຮກະທຳຂອງຕ້ວລະຄຣ ເປັນຕົ້ນ
2. ກາຮລຳດັບເຮືອງ ເປັນກາຮລຳດັບວ່າເຫດຖາກນົວໃຈຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ທັງ ມື່ໜ່າຍວິທີ ເຊັ່ນລຳດັບເວລາຕາມບົງລິຫຼິນ ລຳດັບແບບຍັນກັນລັບ ຫຼືຍັນກັນລັບໄປກັນມາຮ່ວງປ່ອງຈຸນັກບົດດີຕື
3. ກາຮສ້າງຄວາມຂັດແຍ້ງ ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ໃຫ້ເຮືອງດຳເນີນໄປຢ່າງມີຮສ່າດີ ຄວາມຂັດແຍ້ງແມ່ນເປັນ 2 ລັກຊະນະຄື່ອ ຄວາມຂັດແຍ້ງກາຍໃນຕ້ວລະຄຣ ກັບຄວາມຂັດແຍ້ງກາຍນອກ
4. ກາຮຈົບເຮືອງຫຼືເປີດສຽບຂອງເຮືອງ ເມື່ອຄວາມຂັດແຍ້ງຫຼືປັບປຸງຫາຕ່າງໆ ດຳເນີນມາຄົງຈຸດຍຸດ ຖຸກອ່າງຈະຄື່ອຄລາຍໄປສູ່ຈຸດຈົບຂອງເຮືອງ ກາຮຈົບເຮືອງມື່ໜ່າຍວິທີເຊັ່ນ ຈົບແບບທັກມຸນ ຈົບແບບສຸຂະກຸງກຽມ ຈົບແບບໂຄກນາກຸງກຽມ ຫຼືອົບຈົບແບບທີ່ໃຫ້ຜູ້ອ່ານຄືດເອງ
5. ກາຮຕັ້ງຊື່ເຮືອງ ເປັນລ່ວນແຮກທີ່ດຶງດູດຄວາມສນໃຈຂອງຜູ້ອ່ານ ກາຮຕັ້ງຊື່ນວນຍາຍ ຕ້ອງໃຊ້ຄ້ອຍຄໍາທີ່ສລະສລະຍ ລື່ອຄວາມໝາຍຄື່ນແກ່ນຂອງເຮືອງ ກາຮຕັ້ງຊື່ນວນຍາຍມື່ໜ່າຍວິທີ ເຊັ່ນ ຕັ້ງຕາມຊື່ອຕ້ວລະຄຣເອກ ຕັ້ງຊື່ອຕາມສຕານທີ່ທີ່ເປັນຈາກສຳຄັນ ຕັ້ງຕາມເວລາຫຼືຍຸດສມັຍທີ່ນຳເອາເຫດຖາກນົວໃຈເຕັ່ງ ເປັນຕົ້ນ

แบบประเมินผลตนเองหลังเข้ารับการสอนเสริม

ครั้งที่ 1

ชุดวิชา 15206 ภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร

คำสั่ง ขอให้นักศึกษาอ่านคำถามแล้วเขียนวงกลมรอบตัวอักษรหน้าข้อคำตอบที่ถูกที่สุด

1. ปัจจัยด้านผู้รับสารที่มีผลต่อการสื่อสารและสื่อความหมาย ได้แก่ข้อใด

- ก. จำนวนผู้รับสาร
- ข. วัย เพศ
- ค. อาชีพ การศึกษา
- ง. การเป็นสมาชิกของกลุ่มลังคม
- จ. ถูกทุกข้อ

2. การพูดที่ผู้พูดไม่รู้ตัวก่อน ไม่ได้เตรียมการล่วงหน้า ใช้ไหวพริบและประสบการณ์พูดทันที เรียกว่า

- ก. การพูดด้วยไหวพริบ
- ข. การพูดเพื่อแสดงความรู้สึก
- ค. การพูดแบบฉบับพลันทันใด
- ง. การปราศรัย
- จ. การให้โอวาท

3. การที่ผู้รับสารมักจะจำข้อความที่อยู่ช่วงต้นและช่วงท้ายของการนำเสนอได้ดีกว่าข้อความที่อยู่ช่วงกลาง คือ ปรากฏการณ์ทางจิตวิทยาข้อใด

- ก. ผลของความถี่จากการพบเจอ
- ข. ผลของลำดับการนำเสนอสาร
- ค. ความเอนเอียงยืนยันความเชื่อตนเอง
- ง. ผลของระดับความลึกในการประมวลผล
- จ. ผลของการรับรู้แรกในทิศทางบาง

4. กลยุทธ์การโน้มน้าวใจที่มากก่อน เมื่อโอดูปฏิเสธแล้วจึงลดระดับลิ่งที่ร้องขอลง มักได้ผลทำให้ผู้ถูกร้องขอยอมตามมากขึ้น อธิบายได้ด้วยหลักการใด

- ก. การตอกย้ำโดยพลอยใจ
- ข. การยอมถอยคนละก้าว
- ค. การยืดมั่นกับข้อตกลงที่ให้ไว้แล้ว
- ง. การแสดงท่าทีที่สอดคล้องกับที่เคยทำมา
- จ. ไม่มีข้อใดถูก

5. ข้อใดเป็นการสื่อสารด้วยอวัจนาภาษา

- ก. เข้าหัวเราะลั่นเมื่อได้ฟังเรื่องตลกขบขัน
- ข. เขาร้องไห้เมื่อได้อ่านเรื่องสั้นจบ
- ค. เขาระบุกมือเรียกเพื่อนที่อยู่อีกฝั่งของถนนและ呼อกห้ามถนนมา
- ง. เขากลัวจนตัวสั่นเทาเมื่อเพชรัญเหตุลิฟท์ค้างลำฟัง
- จ. เขาร้องไห้เมื่อฟังเพลงที่เศร้าๆ ตัวเองเลิกกุญแจบ้าน

6. อวัจนาภาษามีประโยชน์อย่างไร

- ก. ช่วยให้เราดูคลาดชื่นกว่าผู้ฟัง
- ข. ช่วยประยัดตันทุนในการสื่อสาร
- ค. ช่วยให้ความหมายถูกต้องไม่มีที่ติ
- ง. ช่วยให้ความหมายชัดเจนขึ้น
- จ. ช่วยให้ผู้ฟังยอมทำตามเราโดยง่าย

7. ข้อใดไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของภาษาในลังคอม

- ก. เป็นตัวแทนพฤติกรรมและกิจกรรมของมนุษย์
- ข. ช่วยให้ผู้อื่นให้เปลี่ยนความคิดและทัศนคติ
- ค. ควบคุมบุคคลผู้ใช้ภาษาให้ปฏิบัติตามปทัสถาน
- ง. แสดงความรู้สึกในขณะมีปฏิสัมพันธ์กัน
- จ. ค้นหาคำตอบที่ต้องการ

8. ข้อใดคือความหมายโดยตรงของคำว่า “ดอกกุหลาบ”

- ก. นกชนิดหนึ่ง
- ข. ดอกไม้ชนิดหนึ่ง
- ค. อาหารประเภทหนึ่ง
- ง. เครื่องดื่มชนิดหนึ่ง
- จ. น้ำหอมยี่ห้อหนึ่ง

9. อุปสรรคในการฟังและการพูดควรพิจารณา 4 องค์ประกอบ อะไรบ้าง

- ก. ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร สาร ผู้ฟังหรือผู้รับสาร
- ข. ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร สาร ผู้ฟังหรือผู้รับสาร และสภาพแวดล้อม
- ค. ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร สาร ผู้ฟังหรือผู้รับสาร และปฏิกริยาตอบกลับ
- ง. ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร สาร ผู้ฟังหรือผู้รับสาร และผลลัพธ์ท่อนกลับ
- จ. ผู้พูดหรือผู้ส่งสาร สาร สภาพแวดล้อม

10. การพูดแบบเปิดเผยความรู้สึกอย่างจริงจัง ที่มีลักษณะแสดงความต้องการอย่างชัดเจน เรียกว่าการพูดประเภทใด
- การสนทนา
 - การพูดในที่สาธารณะ
 - การพูดในที่ประชุม
 - การพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
 - การพูดแบบตรงไปตรงมา
11. การอ่านฉลาดภาษาแก้ท้องเลี้ยหรือยาใช้เพื่อดูวิธีการรับประทานยาเพื่อรักษาอาการในเบื้องต้นด้วยตนเอง เป็นวัตถุประสงค์การอ่านในข้อใด
- เพื่อความเพลิดเพลิน
 - เพื่อหาคำตอบ
 - เพื่อประเมินการเขียนและพิสูจน์อักษร
 - เพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหา
 - เพื่อค้นหาความหมาย
12. การอ่านแบบเร็วๆ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านอย่างรวดเร็วในข้อมูลทั่วๆ ไป เป็นการอ่านประเภทใด
- การอ่านแบบข้าม หรือ การอ่านแบบสกimming
 - การอ่านแบบคร่าว หรือการอ่านแบบสแกนning
 - การอ่านเอกสาร
 - การอ่านออกเสียง
 - การอ่านเอาเรื่อง
13. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของบันเทิงคดี
- สร้างความสนุกสนาน
 - ทำให้เกิดอารมณ์ละเทือนใจ
 - ทำให้เกิดอารมณ์ขัน
 - สะท้อนความจริงของสังคม
 - ถูกทุกข้อ
14. ข้อใดเป็นประเภทของบันเทิงคดี
- เรื่องความ
 - สารคดี
 - จดหมายเหตุ
 - เรื่องลั้น
 - คำบรรยาย

เฉลยแบบประเมินตนเองก่อนและหลังการสอนเสริม

ครั้งที่ 1

ชุดวิชา 15206 ภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร

ก่อนรับการสอนเสริม	หลังรับการสอนเสริม
1. จ.	1. จ.
2. จ.	2. ค.
3. จ.	3. ข.
4. ค.	4. ข.
5. ง.	5. ค.
6. จ.	6. ง.
7. จ.	7. ค.
8. จ.	8. ข.
9. ค.	9. ข.
10. ข.	10. จ.
11. ข.	11. ง.
12. ค.	12. ก.
13. จ.	13. จ.
14. ง.	14. ง.

